

Fischer, Daume i Meissinger

SKAZANI NA KARĘ ŚMIERCI

Wyrok jest rękojmią, że podobna zbrodnia nie powtórzy się więcej w historii ludzkości

W dniu dzisiejszym Najwyższy Trybunał Narodowy w Warszawie ogłosił wyrok w procesie b. gubernatora Ludwika Fischera, Józefa Meissingera, Maksa Daumego i Ludwika Leista.

Wyrok na zbrodniarzy niemieckich oczekiwany był z dużym zainteresowaniem. Już na długo przed zapowiedzianym terminem sala rozpraw Najwyższego Trybunału wypełniła się tłumem publiczności, pragnącej asystować przy tym wielkim akcie sprawiedliwości dziejowej.

Warszawa (PAP). Eskorta wpro-
wadza oskarżonych, którzy oka-
zują wyraźne ożywienie. Wkrót-
ce po ich przybyciu wchodzi na
salę komplet sędziowski, ławnicy,
prokuratorzy i protokolanci.

Stojąc w głębokim milczeniu,
obecni słuchają sentencji wyroku,
którą odczytuje przewodniczący
Najwyższego Trybunału Narodo-
wego, Mieczysław Guentner. Ci-
szą sali sądowej, przerywa jed-
ynie szmer pracujących aparatów
filmowych. Padają wypowiedzia-
ne spokojnym, miarowym głosem,
słowa, charakteryzujące występ-
ną działalność oskarżonych.

Za wielkimi oknami sali są-
dowej, zabiły na krótko słońce zi-
mowe, kiedy podano do wiadomo-
ści narodu polskiego wymiar kary
dla tych, którzy przez mroczne
lata okupacji przewodzili ofensy-
wne niemieckiego barbarzyństwa,
prowadzonej przeciw ludności
Warszawy.

Oskarżeni świetnie są widoczni
w jaskrawym świetle jupiterów
filmowych. Fischer patrzy prosto
przed siebie, utkwivszy wzrok
w ścianie sali sądowej. Obok nie-
go, Leist ze skupieniem spogląda
na Trybunał, a Meissinger, całko-
wicie spokojny, patrzy na prze-
mian w ziemi i na czytającego
przewodniczącego Trybunału. Dau-
mego opuściła zupełnie równowa-
ga. Jego małe oczka biegają nie-
spokojnie po całej sali. Widocznie
prześladuje go wspomnienie te-
go „wyroku”, który Polzeigerich
ferował przed siedmiu laty w zi-
mową noc w Wawrze.

Kiedy przewodniczący odczytu-
je pierwszy fragment wyroku, z
którego wynika, iż jedną ze
swych zbrodni, Fischer skazany
został na 6 lat więzienia, przez

Nominacje w Akademii Górniczej

Kraków. (tel. wł.) Minister
oświaty zatwierdził na Akademii
Górniczej nominacje na zastę-
pów profesorów — dr Łucjana
Czerskiego na katedrze chemii
górnictwa, dr inż. Zygmunta Ko-
walczyka na katedrze geodezji
wydziału geologiczno-mienni-
czego, dr inż. Lufgar-Szklar-
skiego na katedrze elektry-
fikacji urządzeń górniczych wy-
działu elektromechanicznego oraz
inż. Kazimierza Szabłowskiego na
katedrze silników cieplnych wy-
działu elektromechanicznego.

Fałszywi autochtoni
Aresztowanie fabrykanta dokumentów

Szklarska Poreba. Władze ad-
ministracyjne na terenie Szklar-
skiej Poreby i okolicy wpadły na
trop afery, która wywołała żywe
poruszenie w społeczeństwie. Oto
stwierdzono, iż kilku Niemców,
urodzonych na tych terenach i
znanych ze swego niewątpliwie
niemieckiego pochodzenia, posłu-
guje się polskimi dokumentami,
stwierdzającymi, iż okazicie są
Polakami-autochtonami.

Okazało się w trakcie docho-
dzeń, że Niemcy: Otto Schulz,

nieświadomy procedury tłum,
przechodzi wyraźny pomruk obu-
rzenia, który na chwilę zagłusza
nawet słowa prezesa Guentnera.
Ale kiedy ta krótka zwzawa zo-
stała opanowana i dalsze ustępy
wyroku przekonują słuchaczy, z
których każdy niemal mógłby być
świadkiem oskarżenia, że sprawie
długości staje się zadość, na po-
stawienia Trybunału sala re-
aguje cichym szmerem uznania.

Wyrok odczytano. Wszyscy sia-
dają, a Fischer wykrzywia swa-
twarz w wyraźnym grymasie u-

śmiechu. Następuje odczytanie
wyroku.

Mocą wyroku Ludwik Fischer
uznany został winnym, że:

1. W okresie od 1 września 1939
roku do dnia 26 października 1939
roku i od stycznia 1945 r. do 9
maja 1945 r. na obszarze Rzeszy
Niemieckiej, zaś w międzyczasie
na obszarach Rzeczypospolitej
Polskiej brał udział w organizacji
przestępczej NSDAP, w której za-
mował stanowisko kierownika:

2. W okresie od 26 październi-
ka 1939 r. do stycznia 1945 r. jako

ustanowiony z ramienia niemiec-
kich władz okupacyjnych — szef,
a potem gubernator dystryktu
warszawskiego, brał udział w kie-
rownictwie administracji niemiec-
kiej t. zw. Generalnego Guber-
natorstwa, stanowiącym organi-
zację przestępczą.

3. W wyżej podanym (pod pkt.
2) okresie czasu, będąc zwierz-
nikiem władzy administracyjnej
na terenie dystryktu warszawskie-
go, brał udział w dokonywaniu
zbiorowych zabójstw osób spośród
ludności cywilnej (następuje szcze-

gółowe wyliczenie wszystkich w
tym przedmiocie zarządzeń Fi-
schera).

Obejmują one m. in. zarządze-
nia represyjne po zabójstwie Igo
Szyma, obwieszczenia o karze
śmierci za opuszczenie getta, za-
rządzenie o rozstrzelaniu 100 Po-
laków w odwet za zastrzelenie 1
Niemca itp.

4. W opisanym powyżej charak-
terze, czasie i miejscu, działał na
szkodę Państwa Polskiego oraz
ludności cywilnej (następuje wy-
szególnienie czynów i zarząd-
zeń Fischera, a m. in. zarządze-
nia o utworzeniu „getta”, zarząd-
zenia o utworzeniu obozu pracy
w Treblince, zabór i wywiezienie
z Warszawy w okresie pokapitu-
lacyjnym mienia publicznego i
prywatnego, sprawowanie zwierz-
chniego nadzoru — od sierpnia do
października 1944 r. — nad obo-

zem Pruszkowskim, nakładanie
na ludność warszawską i zarząd-
zenie ściągnięcia kontrybucyj, w
łącznej kwocie 111 milionów zł
itd. itd.

Ludwik Leist uznany został
winnym, że:

1. W okresie czasu od marca
1940 r. do 31 lipca 1944 r. jako
pełnomocnik okupacyjnego guber-
natora dystryktu warszawskiego
na m. st. Warszawę, a następnie
starostą miejską brał udział w
tym charakterze w organizacji
przestępczej (tzn. w kierownic-
twie administracji niemieckiej t.
zw. Generalnego Gubernatorstwa).

2. W okresie od października
1939 r. do 31 lipca 1944 r. pełniąc
kolejno funkcje urzędnika admi-
nistracyjnego, następnie zaś — od
marca 1940 r. pełnomocnika gu-
bernatora na m. st. Warszawę i
wreszcie starosty miejskiego w
Warszawie, działał na szkodę lu-
dności cywilnej

Józef Meissinger uznany został
winnym, że:

1. W okresie czasu od 1 wrze-
śnia 1939 r. do 8 sierpnia 1945 r.
(tj. od dnia zakończenia wojny z
Japonią), na obszarach Rzeszy
Niemieckiej, Rzeczypospolitej Pol-
skiej oraz Japonii, brał udział w
organizacjach przestępczych SS i
gestapo.

2. W okresie od października
1939 r. do końca października 40
roku pełniąc funkcje komendan-
ta policji bezpieczeństwa i służ-
by bezpieczeństwa na dystrykt
warszawski kierował przestępczą
ich akcją, polegającą na dokony-
waniu indywidualnych i zbioro-
wych zabójstw osób spośród lu-
dności cywilnej w całym dystryk-
cie warszawskim, a zwłaszcza w
gmachu przy Al. Szucha 25, na
Pawliaku, w Palmirach i w innych
miejscach. Meissinger uznany zo-
stał również winnym dokonywa-
nia czynów obejmujących bezpra-
wne pozbawienie wolności, depor-
towanie do obozów koncentracyj-
nych, znęcanie się, prześladowa-
nie, zadawanie uszkodzeń ciele-
snych itp.

Maks Daume uznany został win-
nym, że w okresie czasu od paź-
dziernika 1939 r. do 31 marca 40
roku, jako podpułkownik i za-
stępca dowódcy 6 pułku niemiec-
kiej policji porządkowej w War-
szawie brał udział w kierownic-
twie przestępczej działalności te-
go pułku, polegającej na podze-
ganiu, udzielaniu pomocy i doko-
nywaniu indywidualnych i zbioro-
wych zabójstw osób spośród lu-
dności cywilnej, w szczególności
zaś, że osobiście nadzorował i kie-
rował akcją zamordowania w dn.
27 grudnia w Wawrze k. Warsza-
wy 107 Polaków.

Wyrok

Za czyny powyżej opisane, na
mocy odnosnych przepisów pra-
wa, Najwyższy Trybunał Narodo-
wy skazał Ludwika Fischera na
łączną karę śmierci i utratę praw
publicznych i obywatelskich praw
honorowych na zawsze.

Taką samą karę Trybunał or-
zekł w stosunku do Józefa Meis-
singera i Maksa Daumego.

Ludwik Leist skazany został na
karę łączną ośmiu lat więzienia i
pozbawienia publicznych i oby-
watelskich praw honorowych na o-
kręś lat pięciu. Na poczet orze-
czonej kary Trybunał zaliczył Lei-
stowi okres tymczasowego are-
stowania od dnia 19. 4. 1945 r. do
3. 3. 1947 r.

W obszernym uzasadnieniu wy-
roku Trybunał stwierdził m. in.,
iż zadaniem niniejszego procesu
było nie tylko ustalenie osobistej
(Dokończenie na str. 2)

Prezydent R. P. na konferencji
w Głównym Urzędzie Planowania Przestrzennego

Warszawa. (PAP). 3 bm.
Prezydent Rzeczypospolitej Bo-
lesław Bierut w towarzystwie szefa
kancelarii cywilnej Mijała, wizy-
tował Główny Urząd Planowania
Przestrzennego przy Ministerstwie
Odbudowy.

W konferencji wzięli udział:
min. odbudowy i prezes GUPP dr
Michał Kaczorowski, wiceminis-
ter inż. J. Zakowski, wicemin.
S. Petrusiewicz, wiceprezes GUPP
inż. J. Chmielewski, wiceprezes
mgr. J. Zaremba, dyr. gabinetu
ministra L. Kaczmarski i kierownicy
działów głównego urzędu.

Tematem konferencji był pokaz
prac z dziedziny planowania prze-
strzennego, posiadający trzy szcze-
ble — a mianowicie: plan krajowy,
przykłady planów regional-
nych oraz przykłady planowania
miast i osiedli wiejskich.

Po wprowadzeniu przez inży-
niera Chmielewskiego, wstępna
konceptja planu krajowego, zre-
ferował Prezydent inż. B. Ma-
lisz. Założenia podstawowe do
planu krajowego omówił inż.
Dziwowski. W dalszym ciągu
konferencji poszczególni referenci
przedstawili przykładowo zagad-
nienia planów regionalnych. O-
mówiono ponadto udział GUPP
w pracach przygotowawczych do
konferencji pokojowej.

Specjalną uwagę poświęcono
aktualnym zagadnieniom plano-
wania i odbudowy głównych o-

środków, jak Wrocław, Poznań,
Łódź, zespół gdański i zespół por-
towy Szczecin.

Poruszono także sprawy plano-
wania i odbudowy małego i śred-
niego miasta, a w zakończeniu
planowania osiedla wiejskiego w

oparciu o zmianę struktury rolnej
w Polsce.

Prezydent R. P. Bolesław Bier-
ut, po zapoznaniu się z przedsta-
wionym materiałem wyraził u-
znanie dla prac Głównego Urzędu
Planowania Przestrzennego. Pre-

W Moskwie ujawnią się trudności
ale sprawa Niemiec zostanie popchnięta naprzód

Moskwa (obsł. wł.). W zwią-
zku z konferencją Wielkiej Czwór-
ki w Moskwie, korespondent
dziennika angielskiego „Manche-
ster Guardian”, przebywający o-
becnie w stolicy Związku Ra-
dzieckiego pisze, że radzieckie
koła dyplomatyczne wyrażają
przekonanie, iż konferencja mo-
skiewska nie przyniesie prawdo-
podobnie ostatecznego uregu-
lo-

wania problemu niemieckiego.

Po jej zakończeniu odbędzie się
— zdaniem moskiewskich kół
dyplomatycznych — dalsze kon-
ferencje poświęcone temu same-
mu zagadnieniu. Istnieje według
wszelkiego prawdopodobieństwa
możliwość, że narady nad uregu-
lowaniem sprawy niemieckiej
potrwać jeszcze rok.

W odniesieniu do kwestii trak-

Gdzie będą się odbywały obrady
konferencji ministrów spraw zagranicznych?

Moskwa (PAP). Jak poinfor-
mowano korespondenta PAP w
radzieckim ministerstwie spraw
zagranicznych, posiedzenia komi-
sji marcowej sesji rady mini-
strów spraw zagranicznych w Mo-
skwie odbywać się będą w gma-
chu przemysłu lotniczego przy ul.
„Leningradzkoje Szosse” nr 161.

W tym wielkim, niedawno wy-
budowanym gmachu, oddziel-
nym pasem zieleni i drzew od
ulicy — jednej z głównych arterii
komunikacyjnych Moskwy —
mieści się klub lotników radziec-
kich, mający jedną z piękniej-
szych w stolicy sal koncertową.
W tej właśnie „malinowej sali
kolumnowej” ozdobionej rzeźba-
mi, będą się toczyć obrady. —
Gmach zaopatrzony jest w urzą-
dzenia i instalacje, odpowiadają-
ce najnowszym wymogom tech-
niki.

Delegaci na konferencję otrzy-
mają do dyspozycji specjalny ta-
bor samochodowy do przewo-
żenia ich z hotelu „Moskwa”, znaj-
dującego się w samym centrum
miasta, (tam zamieszkają człon-
kowie delegacji państw obcych)
do domu przemysłu lotniczego,
znajdującego się w odległości
mniej więcej 15 minut drogi od
centrum. W najbliższych dniach
przewidziany jest przyjazd kore-
spondentów amerykańskich, an-
gielskich i francuskich. Z każde-
go z tych państw przyjedzie po
20 dziennikarzy.

tatu pokojowego z Austrią w
Moskwie uważa się, że ta sprawa
będzie rychłej załatwiona niż
problem niemiecki. Podczas kon-
ferencji ujawnią się niewątpli-
wie trudności wynikające z róż-
nicy poglądów poszczególnych
delegacji, ale podkreśla się w
Moskwie, że żadne państwo nie
może sobie pozwolić na zajęcie
stanowiska uniemożliwiającego
osiągnięcie porozumienia w spra-
wie Niemiec.

Stanowisko radzieckie zawie-
ra następujące punkty: 1) Stwo-
rzenie demokratycznego i cen-
tralnego rządu niemieckiego; 2)
przeprowadzenie gruntownej de-
nacyfikacji w Niemczech; 3) ure-
gulowanie zagadnienia odszkodo-
wań wojennych; 4) Zagłębie Ruh-
ry ma być poddane kontroli 4
mocarstw, ale nie powinno być
oderwane od Niemiec. (pł)

Konferencja finansowa

Warszawa (tel. wł.) Dnia 5
marca rb. przyjeżdża do War-
szawy dyrektor międzynarodowe-
go funduszu walutowego w
Waszyngtonie dr I. Mladek.
Przeprowadzi on z przedstawici-
elami Ministerstwa Skarbu i
Narodowego Banku Polskie-
go szereg konferencji na tem-
at prac związanych z działal-
nością wymienionej instytucji
finansowej oraz zapozna się z
ogólną sytuacją naszego kraju.

Po krótkim pobycie w Bel-
gradzie dyr. Mladek udaje się
obecnie do Pragi czeskiej, skąd
w towarzystwie maczelnego dy-
rektora, czechosłowackiego ban-
ku narodowego p. L. Chmela
przybędzie do Warszawy. (AZ)

Eksplzja w Chicago

Trzypiętrowy dom wyleciał w powietrze

Nowy Jork (PAP). W nie-
działę, dnia 2 bm. w samym
centrum Chicago wyleciał w
powietrze 3-piętrowy budy-
nek. Odgłos wybuchu było
słychać w promieniu 7 km.

Gruzy rozbitego domu
płonęły, a dwie dalsze eks-
plzje miały miejsce w dwie
godziny po pierwszej, utrud-
niając akcję ratunkową.
Dotychczas skonstatowano

śmierć 4 osób, 20 zaś odnio-
sło rany. Jak się zdaje, ka-
tastrofa została wywołana
nieszczelnością rur gazo-
wych.

Generalissimus Stalin
ustąpił ze stanowiska ministra sił zbrojnych ZSRR

Moskwa (PAP.) Agencja Tass
ogłosiła komunikat o następują-
cym brzmieniu:

Prezidium Rady Najwyższej
ZSRR uwzględniło prośbę prze-
wodniczącego Rady Ministrów
ZSRR, generalissimusa Stalina, o
zwolnienie go od obowiązku mi-

nistra sił zbrojnych ZSRR z po-
wodu nawalu pracy.

Prezidium Rady Najwyższej
ZSRR poruciło tekę ministra
sił zbrojnych ZSRR, generałowi
Mikołajowi Aleksandrowiczowi
Bugłaninowi.

Hamburg. Do Komitetu mię-
dzynarodowego socjalistycznych
państw europejskich powołano
jako członków również 2 Niem-
ców, Heidorna i Wiedmra.

Kto ich zna?

Ponura lista zbrodniarzy

Dziedzice. (obsł. wł.) Jak już donosiliśmy, do Polski przybył większy transport przestępców wojennych, wśród których znajduje się około 400 strażników Oświęcimia, w tym kilka kobiet. Oglądamy z bliska morderców dzieci, kobiet i konstatujemy przerażający fakt: wszyscy robią wrażenie degeneratów. Lom broszki, typy wcale nie kryją przynęcenia i przerażenia, choć zdają się i typy wciąż jeszcze zarozumiałe. Ilse Ruff, przed sądziami amerykańskimi i przed Polską Komisją Badania Zbrodni Niemieckich odważyła się powiedzieć, że żałuje, iż nie wymordowała więcej Polaków.

Ppor. Snakowski, towarzyszący transportowi z ramienia Polskiej Komisji Badania Zbrodni Niemieckich wyjaśnia nam uprzejmie, że stany buty nie trwały długo. Wkrótce przestępcy opanowują niepokój i strach. Jednego uczucia tylko nie znają: żalu. Nie rozumieją, a raczej nie chcą zrozumieć ogromu zbrodni.

Oto oni

J. Barth, J. Bauer, Luise Bauman — „capo” i blokleiterin, J. Becker — schupo, J. Becker II — schupo, F. Becker, Johan Becker, Karl Becker, H. Beckmann, A. Binder, R. Betscher, B. Brandauer, R. Buchholtz, K. Büttner, K. Denzinger, W. Dittmann, E. Dost, E. Dorn, K. Ebelling, W. Ehm, E. Eichstadt, S. Exler, dr inz. J. Fescher — pracownik I. G. Farbenindustrie, odpowiedzialny za śmierć setek więźniów pracujących pod jego zwierzchnictwem, H. Fischer, M. Flohr, J. Franz, H.

Freitag, A. Frey — kommando-führer i członek SS-Standortverwaltung, H. Fuchs, R. Gauger, P. Gdanietz, J. Gemmel, M. Glasner, R. Glatzer, E. Grätzer, T. Greyc, J. Gross, M. Haas, S. Haller, A. Hanson, J. Hausner — SS-sturm-führer, H. Heierling, H. Herschneck, J. Hoffman, F. Hohn, G. Hoinisch, K. Jäger, J. Janowitsch, H. Josten, C. Johannsen, O. Kaiser, H. Kalus, J. Kaufmann, M. Kettl — masowy morderca, H. Kirschner, Martin Klein — „capo”, E. Kleinschmidt, A. Klingenberg, W. Klose, J. Kolmer — dowódca straży, P. Kreilach, J. Krauser, J. Krikle, A. Kruber, A. Kuepper, H. Kühn, R. Kühn, F. Kühne — „capo”, R. Laube, P. Mack, E. Maschewsky, A. Mattener, W. Matysseck, W. Mayer, J. Mayer, C. Mayer, M. Micherdziński,

Lista jeszcze długa. Wciąż nowe nazwiska a te same typowo bandyckie twarze: J. Moskopp, H. Neumann — urzędnik administracji centralnej, A. Oswald, L. Plagge — blokleiter, Fritz Putzker — „capo”, F. Radimersky, J. Rentz, W. Reuten, J. Roell, F. Romeikat, C. Rossow, L. Rost, W. Ruehlicke, B. Reigenhagen, H. Rupp, H. Schilhorn, H. Schippel, K. Schmidt, E. Scholz, R. Schröder, R. Schubert, Hans Schumacher, G. Schulz, J. Schwarz, W. Salavey, H. Seggern, A. Sochaczewski, K. Sommer, F. Sorgalla, J. Spindler, G. Staub, O. Steinke, H. Taube, B. Teufel, J. Török, E. Trentau, J. Tust, B. Vogel, J. Vogt, R. Voigt, A. Wagner, H. Walter, E. Wappler, J. Weber — „capo”, E. Weber, R. Weber, F.

Weinberger — SS-uschar, W. Winter, J. Wittjohann, A. Zappi, R. Debiński — blokleiter.

Druga połowa otwiera komendant obozu z ostatnich chwil w 1945 roku — Waldhauser Wolf, znów straszne twarze nie różniące się wiele od ponurej twarzy komendanta — F. Achter — „capo”, A. Ackermann, H. Anders, K. Arndt — sonderführer, sonderkommando odpowiedzialny za masowe morderstwa, J. Badstuebner, A. Belletschofer, A. Becker, W. Bethe, Therese lub Rosi Brandt — raportführer, R. Branse, J. Butz, L. Carstensen, A. Cieczka, H. Cienciala, H. Dick, J. Donner, M. Dorn, M. Domke, H. Duerkopp, G. Dzuga, K. Edelmann, R. Eisenmann — niemiec z Jugosławii, P. Fallen, K. Feige, E. Fescher, Albertus von Freeden, F. Frenzel, D. Frevel, M. Fritschek — Niemiec z Jugosławii, P. Gabler, T. Gheri, J. Getzinger, M. Gierlich, P. Gleim, A. Glogowski, P. Goetze, A. Gorzel, G. Gasing, G. Golisch, H. Grah, E. Greif, F. Grellert, J. Graescher — „capo”, M. Groh, A. Gruber, H. Grumdschok, F. Guersgen, J. Gungl — Niemiec z Jugosławii, M. Gutmann, J. Guttscheber, J. Hack, A. Hager — Austriak, R. Hallmann, J. Harand, A. Hasenohr — Niemiec z Węgier, K. Hautz, J. Heintschel, A. Heiser, E. Helber, P. Harklotz, S. Hermann, W. Hermel, K. Hesmmer, E. Hoezel, A. Hoffmann, A. Holli — ss-gard, J. Imig, P. Jäkel, F. Jander — „capo”, G. Jan-kowitsch, W. Kettenbach, S. Kirschner, M. Kisłowski, P. Klawitter.

Kto ich pozna?

Czy żyją jeszcze ich ofiary? Niejeden z byłych więźniów przypomni sobie zbrodniarza, który dziś nie budzi już lęku. Oto dalszy ciąg unieszkodliwionych przestępców. Dalszą kolejkę rozpoczyna znany wszystkim więźniom morderca kobiet i dzieci, asystent dr. Mengele — dr. Klein Joseph. A oto dalszy ciąg listy zbrodniarzy: Konrad Klein, A. Kliner, E. Klockmann, J. Knaus, E. Kolarz, P. Kolm, B. Koopmann, G. Kreutzer, F. Kruckenberg, G. Leitner — unterschärführer — masowy morderca, L. Lenhart, Günther Lotzmann — agent I. G. Farben, E. Mueller, A. Mueller, H. Maier, W. Noack, J. Nagel, C. Nagele, W. Neubauer, A. Nitsch, T. Palko, V. Pancyk, A. Pappermann, A. Pataschitsch, A. Pfenig, J. Piegler, J. Piller, F. Piott, R. Pitelka, W. Recknagel, B. Rentz, K. Riebel, L. Riess, G. Ritzinger, A. Rometsch, K. Roschek, P. Rossler, Joseph Roos — komendant kompanii wartowniczej, kapitan, L.

Rost, M. Ruchay, E. Runc, W. Runtzer, K. Russ, B. Ruziński, H. Rutt, H. Schaller, A. Schepp, Otto Scherbinski — blokleiter, W. Schieblich, H. Schier, E. Schiller, H. Schleier, H. Schmidbauer, L. Schmeizer, A. Schoenbohm, H. Schorn, H. Schwede, E. Schwenk, F. Sehne, M. Seitz, A. Seydel, O. Siebeneier, Joseph Simon — ober-scharführer, masowy morderca, E. Smolnik, K. Stadler, J. Stapper, A. Starzonek, K. Stryk, A. Steinhauser, O. Stelter, W. Stendel, F. Stenger, N. Stocker, W. Storr, J. Storzer, K. Straus, G. Sunkler, J. Szeg, M. Tanhauser, G. Tschöeltsch, C. Thelen, M. Thiele, J. Tisch, M. Traeger, G. Traeder — SS-rottenführer w Oświęcimiu, odpowiedzialny również za maltretowanie więźniów

Defilada oprawców

Katowice. Nadchodzące do kraju transporty zbrodniarzy hitlerowskich, wydanych władzom polskim przez władze amerykańskie budzą wśród wielkich rzesz b. więźniów obozów koncentracyjnych zrozumiałe zainteresowanie.

Główną uwagę skupiają na sobie nazwiska strażników z obozu oświęcimskiego, który był obozem centralnym dla Polaków przed wysłaniem ich w głąb Rzeszy względnie gdzie kończył się ich żywot.

Oboz oświęcimski słynął ze swych okropności. Nie tylko metody stosowane w obozie ale i sam oprawcy budzili strach samym wyglądem. Nie też dziwnego, że dziś każda lista wydanych władzom polskim bandytów obozowych czytana jest z wielką uwagą. Pada wówczas pytanie: A może jest wśród nich jeden ze „znajomych”.

Ostatnio na liście dozorców Oświęcimia przy pobieżnym przeglądzie uderzyło nas kilka nazwisk, które zasługują na bliższą uwagę.

Taki np. H. Josten. Postać ta znana była więźniom centralnego Oświęcimia. Był to Obersturmführer pełniący funkcję drugiego Lagerführera Oświęcimia I. O „działalności” jego można wiele powiedzieć. Obok właściwych wszystkim dyktarzom obozowym cech, miał jeszcze dodatkową jedną — prześladował z pasją Polaków, których żywiołowo nienawidził.

Drugą znaną postacią jest L. Plagge. Był on raportführerem znanym pod przezwiskiem „Fajeczka” (chodził stale z fajką). I ten ze specjalnym upodobaniem pastwił się nad Polakami, stosując popularny wówczas

w czasie transportu z Oświęcimia do Ravensbrück, G. Tries, O. Truebel, H. Tolksdorf, P. Toni, J. Udwardi — SS-rottenkopisturnbann, P. Veittes, P. Vockenreth, R. Voigt, E. Wagner, W. Waizner, N. Walter, S. Watz, Kuno Wegner, A. Weimann, J. Wendel, B. Wengel, K. Werkmeister, V. Wessinger, P. Westenkirch — oficer gospodarczy, K. Wiedemann, H. Wolker, G. Wolf, P. Worman — SS-totenkopf, masowy morderca, P. Wotka, M. Wrobel, E. Zech, K. Zeiner, Wilhelm Zeig — SS-rottenführer, specjalnie znęcający się nad więźniami, J. Zimproch, O. Zschottche.

Zbrodniarze czekają na rachunek za każdą kroplę krwi. (sar)

Repatrianci z USA

Dziedzice. Przez punkt etapowy w Dziedzicach powracają dalsze transporty repatriantów do kraju. Wymaga się repatriacja nie tylko ze strefy amerykańskiej, angielskiej i francuskiej, lecz również i z innych krajów jak z Turcji, Palestyny, Sycylii, Afryki Północnej i USA.

Ostatnio przybyła do Dziedzic większa grupa osób narodowości polskiej z Schwedishalle w USA. Po załatwieniu wszelkich formalności, repatriantów zaopatrzone w żywność, bilety wolnej jazdy i dokumenty polskie. Umożliwiono im również skomunikowanie się z rodzinami w kraju, po czym rozjechali się w różnych kierunkach. (N)

Spór brytyjsko-egipski rozstrzygnię ONZ

Kair. (obsł. wł.) Premier Nokrasi Pasza złożył w dniu dzisiejszym wobec gabinetu egipskiego nowe oświadczenia na temat uchwały rządu oddania sprawy sporu z W. Brytanią do rozstrzygnięcia ONZ. Nokrasi Pasza stwierdził, że ostateczne zerwanie rozmów anglo-egipskich na temat przedłużenia traktatu z r. 1936 nastąpiło z powodu niemożności osiągnięcia porozumienia w dwóch zasadniczych punktach, a mianowicie zadania rządu egipskiego w sprawie natychmiastowej ewakuacji wojsk brytyjskich z Egiptu oraz odnośnie utrzymania jednolitości Sudanu i Egiptu.

Brak dalszych funduszy

Międzynarodowy bank zawiesił działalność

Waszyngton — (obsł. wł.) Amerykański bank eksportowo - importowy z powodu wyczerpania swych funduszy na pożyczki dla zniszczonych w następstwie działań wojennych krajów, zamknął obecnie swą działalność. Należy nadmienić, że w roku 1945 Kongres Stanów Zjednoczonych upoważnił bank do udzielenia pożyczek finansowych zrujnowanym w czasie wojny krajom.

Bank dysponował sumą 700 milionów funtów szterlingów poświęconą na cele pomocy.

Z powyższej kwoty 525 milionów funtów szterlingów

Skrót telegraficzny

Rzym. (obsł. wł.) Rektor uniwersytetu rzymskiego oświadczył, że jeśli nie otrzyma przydziału potrzebnych środków finansowych będzie zmuszony zawiesić wykłady w ciągu najbliższych 2 miesięcy. Należy zaznaczyć, że uniwersytet w Rzymie jest największą tego rodzaju uczelnią we Włoszech. W chwili obecnej ponad 14.000 studentów uczęszcza na wykłady.

Drezno. (obsł. wł.) Radzieckie władze okupacyjne w Niemczech podały do wiadomości, że w ostatnim czasie unieszkodliwiono w tej strefie 4 uzbrojone bandy niemieckie, składające się głównie z byłych członków SS i HJ. Aresztowani hitlerowcy, w liczbie 28, oskarżeni są o dokonywanie napadów na działaczy politycznych i szerzenie niepokojów w okolicach Erturta. Członkowie bandy utrzymywali kontakt z faszystami, przebywającymi w amerykańskiej strefie okupacyjnej. (cz)

Wdowa po Goeringu przed sądem

Monachium. (PAP) Wdowa po Hermanie Goeringu ma stanąć przed Trybunałem Denacyfikacyjnym. Będzie ona zaliczona do kategorii osób, które ciągnęły zyski z ustroju hitlerowskiego.

Dekret mieszkaniowy wymaga poprawek

Zrealizowanie zasady „właściwy człowiek na właściwym miejscu” wymaga nie tylko znalezienia owego właściwego człowieka, ale nadto uzyskania jego zgody tak na objęcie nowego stanowiska, jak i na idącą często w parze konieczność zmiany miejsca zamieszkania.

Władze centralne, a i zagraniczne placówki państwowe, potrzebują fachowców do obsadzenia stanowisk, na których muszą się znajdować ludzie darzeni przez Państwo pełnym zaufaniem, tacy pod względem fachowym, jak i moralnym.

Ludzie tacy są w kraju. Władze państwowe czynią im więc propozycję zmiany miejsca pracy. Leży to w interesie Państwa, aby odświeżać element urzędniczy, aby jego zespół selekcjonować, aby z całego obszaru kraju, z różnych jego miejscowości i zakładów pracy wydobywać i wytłaczać ludzi zdolnych, twórczych, ludzi pracy, którzy przyniosą społeczeństwu więcej pożytku na stanowiskach o charakterze centralnym, czy ogólnopństwowym, niż na stanowiskach lokalnych. Nakłonienie jednak takich ludzi do zmiany miejsca pracy napotyka ustawicznie na nieprzezwyciężone trudności. Ludzie ci często odmawiają, twierdząc, że zanim otrzymają mieszkanie w Warszawie, utracą swoje dotychczasowe, gdy tylko swoją miejscowość opuszczą. Ci zaś, którzy w gre wchodzi jako kandydaci na placówki zagraniczne, żalą się, że ich los będzie jeszcze gorszy, bo utracą w kraju stałe miejsce zamieszkania i tułać się będą za granicą, jak na banieję skazani, a kiedy wrócą — nikt przecież zazwyczaj dłużej niż pięć lub dziesięć lat nie ma ochoty prowadzić wędrownego, tułaczego życia — to wówczas będą ludźmi bez swojego miasta, bez swego mieszkania, nawet bez możliwości urzędzenia się i umeblovania. Wyjeżdżając bowiem za granicę i tracąc w następstwie tego mieszkania, są zmuszeni zlikwidować wszystkie swoje rzeczy osobiste, po prostu wyprzedać wszystko, oczywiście za bezcen albo rozdarować, bo mało ludzi jest chętnych do przyjmowania cudzych rzeczy na zazwyczaj bardzo uciążliwe przechowanie. Ostabiony kontakt z krajem, posunięcie się w wieku o dobrych kilka lat, konieczność po ponowne nabywanie po drogiej cenach nie tylko zasadniczych części składowych urządzenia domowego, ale i każdego drobiazgu — podkreślają ze szczególną wyrazistością krzywdę, jaka dzieje się temu, kto obejmując stanowisko w zagranicznej placówce państwowej, traci swe dotychczasowe mieszkanie nabyte i posiadane legalnie!

Dlatego interes nie tylko kandydatów, ale szczególny interes Państwa — możliwość odpowiedniego obsadzenia stanowisk państwowych szczególnie ważnych — wymaga nowelizacji dekretu o publicznej gospodarce lokalami z 21 grudnia 1945 (Dz. U. R. P. z 1946 r. Nr 4, poz. 27). W art. 4 dekretu należało by dodać ustęp 4 o treści następującej:

4. Nabyte prawa do mieszkań samodzielnych o dotychczasowych rozmiarach przez osoby:

a) powołane do pracy w którymkolwiek z ministerstw, w Prezydium Rady Ministrów, w Radzie Państwa, lub w Gabinetach Prezydenta Rzeczypospolitej gasną dopiero z chwilą uzyskania przez te osoby przydziału na samodzielne mieszkanie w Warszawie;

b) powołane do pracy w którejkolwiek z polskich zagranicznych placówek państwowych nie gasną przez cały czas pozostawiania tych osób w państwowej służbie zagranicznej i zasadom ogólnym niniejszego dekretu podlega dopiero po upływie trzech miesięcy od dnia powrotu tych osób do kraju, o ile nie wykaza one uprawnień określonych w punkcie a) niniejszego ustępu.

Wprowadzenie takiej noweli do dekretu mieszkaniowego ułatwi niezmierzonym władzom uzyskanie odpowiednich pracowników, a z drugiej strony usunie ową niewątpliwą krzywdę, jaka spotyka osobę przenoszącą się na nowy teren pracy i krzywdę o wiele większą, bo równającą się kompletnemu unicestwieniu dotychczasowego ogniska domowego, do którego posiadania w kraju każdy obywatel polski ma bezwzględne prawo, krzywdę spotykającą każdego, kto godzi się na tułaczę życie po placówkach zagranicznych. Chociaż praca ta jest na ogół niezwykle płatna, to jednak nie nie wyagrodzi utraty ogniska domowego i upływu dobrej lat życia, ro dla człowieka, który przekroczył już potęgę swojej ziemskiej wędrówki jest zazwyczaj równoznaczne ze zmniejszeniem zaradności życiowej, jakiej potrzeba dla ponownego zakładania ogniska domowego i organizowania na nowo rodzinnego życia.

Prawo do mieszkania jest naturalnym prawem człowieka, którego nikt pozbawiony być nie może. Czy ten kto poświęca się, by za granicą w trudnej i odpowiedzialnej pracy służyć swojej ojczyźnie miałby zostać tego prawa pozbawiony? Dlaczego i za co?

Wacław de Laveaux

Fischer, Daume i Meissinger skazani na karę śmierci

(Ciąg dalszy ze strony 1-szej)

winy podstępnych, lecz również dokumentarne stwierdzenie całokształtu zbrodni hitlerowskich na tym odcinku, który został poddany badaniu przez Najwyższy Trybunał Narodowy. Chodzi wreszcie o miarodajne stwierdzenie zasady, że każdy w przyszłości odpowiadać będzie za pogwałcenie ogólnie przyjętych prawideł ludzkiej współżycia i elementarnych zasad moralności. Upowszechnienie się świadomości tego stanu rzeczy przyniesie może we wszechmiar pożądanego skutku i stać się rekoim, że podobne zbrodnie nie powtórzą się więcej w historii ludzkości. Należy przyjąć uznaną przez wszystkie cywilizowane narody świata zasadę, że istnieją pewne podstawowe, elementarne przepisy moralności oraz prawa dla współżycia narodów, które obowiązują wszystkie narody i są ponad jakiegokolwiek sprzeczną z nimi prawa, stanowiące przez poszczególne państwa; te ogólnie obowiązujące normy bezkarnie nie mogą być naruszane.

Po omówieniu zasad formalnej właściwości NTN-u do sadzenia oskarżonych Trybunał przeszedł do szczegółowego sprecyzowania kwestii odpowiedzialności zespołowej. Trybunał uznał za zasadę, iż zbrodnie w zespołach nie tylko nie zmniejszają, lecz wręcz przeciwnie, zwiększają odpowiedzialność, albowiem są bardziej niebezpieczne niż zbrodnie indywidualne.

Takich czynów jakich dopuścił się osk., mógł dokonać tylko zespół ludzi, odpowiednio do zamierzonych celów dobrany, zorganizowany i wyszkolony, opar-

ty o odpowiedni aparat techniczny, siłę egzekutywną i środki pieniężne. Był to więc — głoszą politycy — zespół w ścisłym tego słowa znaczeniu zbrodniarzy, w skali niespotykanej dotychczas w dziejach ludzkości.

Z kolei Trybunał przechodzi do omówienia roli i działalności poszczególnych oskarżonych, podając szczegółowym rozważaniom obfity materiał sprawy.

Przy wymiarze kary, w odniesieniu do oskarżonego Leista Trybunał wziął pod uwagę fakt, iż sposób wykonywania przezeń powierzonych mu obowiązków, tam

gdzie posiadał on swobodę działania, nie odbiegał zbyt od zasad, które w myśl Konwencji Haskiej, stosowane winny być przez okupanta w administrowaniu zajętych terenami. Biorąc pod uwagę wszystkie pozytywne dla Leista ustalenia, dostarczone przez przewód sądowy, Trybunał uznał za odpowiednie wymierzyć mu karę pozbawienia wolności w rozmiarze, orzeczonym w sentencji.

W odniesieniu do pozostałych oskarżonych motywy wyroku zawierają szczegółowe uzasadnienia wymierzonego tymże oskarżonym najwyższego wymiaru kary.

Wielkie opady śnieżne paraliżują komunikację

Warszawa. (SAP) Wedle ostatnich wiadomości, sytuacja powodziowa przedstawia się następująco: Wskutek spadku temperatury, na Wiśle i Odrze utrzymał się ogólny stan dotychczasowy bez zmian.

Na Sanie rozpoczęto likwidację zatorów w Przemyślu. Ponadto tego zatoru San jest wolny od lodu na odcinku 6 km., a poniżej Jarosławia — na przestrzeni 12 km. Prace prowadzone przy naprawie przewozowego mostu w Przemyślu ukończone zostaną 6 bm. W dniu 3 marca zaczęto budować dwóch izb przed mostem. Wskutek nagłych opadów

śnieżnych, zatarasowany został znowu odcinek Okęcie — Piaseczno oraz odcinek, w pobliżu stacji Mrozy. Pociągi niosące pasażerów i osobowe na linię Warszawa — Kraków odjeżdżały z kilkugodzinnym opóźnieniem. Opóźnienie innych pociągów dochodziło do 2 względnie 3 godzin. Do Warszawy natychmiast wszystkie pociągi przybywały z opóźnieniem najwyższym, jednogodzinnym. Wyjątek stanowił pociąg z Wrocławia, który miał 3 godzinne opóźnienie.

Wskutek ostatnich opadów śnieżnych, sytuacja na kolejach podmiejskich znowu się pogorszyła. Na linii Warszawa-

wa-Konstancja-Lwiczna ruch został wstrzymany. Na odcinku Piaseczno-Nowe Miasto — ruch jest wstrzymanym. Prace nad przekopaniem zasp, są w pełnym toku. Podobna sytuacja panuje na odcinku Piaseczno-Góra Kalwaria. Na wszystkich kolejach dojazdowych cały personel wolny od służby, został zmobilizowany do akcji odśnieżania.

Gdańsk. Około 30% gryzoni, zimujących w norach polnych, które tak we znaki dały się na ziemi malborskiej, zostały wyniszczone przez tegoroczne mrozy.

Gen. Prugar-Ketling

Najbezpieczniejsza granica Polski

O granicy na Odrze i Nysie Łużyckiej napisano już dziesiątki artykułów, dokumentując wszechstronnie, że należy się ona Polsce słusznie ze stanowiska historycznego, politycznego i gospodarczego, że jest sprawiedliwą dziejącą się za tysiącletnie krzywdy wyrządzone Polsce przez Niemców.

W artykule zamieszczonym poniżej, który jest przedrukiem z czasopisma wojskowego „Bellona”, gen. Prugar-Ketling dorzuca szereg zupełnie nowych, dotychczas przez nikogo nie poruszonych, argumentów, ujętych ze stanowiska obrony naszego państwa.

Autor artykułu jest wybitnym wojskowym. Po kampanii wrześniowej znalazł się we Francji, gdzie dowodził jedną z dywizji polskich; w kampanii francuskiej nie poddał się Niemcom, lecz po przebieciu się przekroczył granicę Szwajcarii, gdzie został internowany. Po zakończeniu działań wojennych oddał się do dyspozycji Tymczasowego Rządu Polskiego i wrócił do kraju. Artykuł gen. Prugar-Ketlinga jest niezwykle ciekawy i przekonujący, dlatego też przedrukujemy go w całości.

Polska, leżąc na głównych szlakach niemieckiego naporu na wschód, musiała od zarania swych dziejów odparć niemieckie najazdy. Od XIII stulecia, gdy Niemcy po przekroczeniu Odry podbili Ziemię Lubuską i założyli na tym obszarze fundamenty pod operacyjną bazę wypadową, bezpieczeństwo Polski zostało zagrożone w stopniu wykluczającym wszelkie poważniejsze możliwości obronne.

Nadzwyczaj dogodne dla agresji kierunku, jakie z tej bazy prowadziła Warty i Noteci na północny wschód, a wzdłuż Odry na południowy wschód, spowodowały odciecie państwa polskiego od naturalnych granic, jakimi są Morze Bałtyckie i Góry Sudeckie. Fakt odsunięcia nas od Odry sprawił, że Polska nie posiadając korzystnych warunków strategicznych do obrony na reszcie obszaru stawała się pastwą najazdów, którym nie mogła się przeciwstawić. W tych zmaganiach naprzód o nasze ziemie zachodnie, później o naszą wolność i niepodległość poświęciliśmy najlepsze siły żywotne oraz najcenniejsze dobra duchowe, kulturalne i materialne. Ostatnia wojna i nie nasycony niczym imperializm niemiecki zepchnął nasze granice na linię Kneesebecką nad rzekę Narew i w pobliżu środkowej i górnej Wisły, stawiając naród polski przed widmem biologicznej zagłady. Polska przy granicach zachodnich, ustalonych przez traktat wersalski, a wynoszących 1900 km., nie mogła w 1939 r. w żadnym sposób obronić się sama, nie tyle z powodu technicznej i

liczebnej przewagi wroga, ile skutkiem nadzwyczaj niekorzystnego położenia strategicznego. Kleszcze, których jedno ramie wychodziło z Prus Wschodnich, a drugie ze Śląska i Słowacji, zamknęły się tak szybko, że walka była beznadziejna od samego początku. Poświęciliśmy swą armię, swą wolność i wydaliśmy kraj na łup wroga po to tylko, by dać innym narodom dostateczny czas na zebranie sił i środków do kontynuowania i wygrania wojny.

W tych warunkach, po wielkim wprawdzie, ale bardzo kosztownym zwycięstwie, które opłaciła Polska stratami, jakich nie poniósł żaden naród na świecie, mamy prawo i musimy w imię dziejowych doświadczeń i w imię wciąż jeszcze zagrożonego bytu państwowego żądać takiej granicy na zachodzie, która by zapewniła dostateczne możliwości obronne przed podobną agresją w przyszłości.

Studiując obszar państwa polskiego z punktu widzenia obronności, musimy sobie otworzyć powieki, że przy dzisiejszym rozmachu w operacjach wojennych i ogromie środków, jakie mogą być użyte w przyszłej wojnie, na obronę stała i zwarta o płytkich głębokościach manewrowych nie posiadamy warunków dogodnych, a na obronę ruchową w wielkim stylu brak nam dostatecznej przestrzeni i odpowiednich zasobów mobilizacyjnych.

Na szerokich równinach między Bałtykiem a Sudetami i Karpatai mało jest przeszkód trudnych do zwalczania lub ciężkich do o-

bejszcia. Rzeki polskie są łatwo przekraczalne w każdej porze roku, a wyniosłości terenowe tak nieznaczne, że sprzyjają raczej działaniom zaczepnym, niż obronnym. Toteż poza niektórymi większymi kompleksami leśnymi jedynie Odra i Wisła posiadają wartość poważniejszą przeszkody, nad którą mogłaby powstać silniejsza linia obronna. Jeżeli zaś weźmiemy pod uwagę, że wszystkie najcenniejsze ziemie, decydujące o życiu gospodarczym państwa, jak Śląsk, Poznańskie i Pomorze, leżą na zachód od Wisły, to obszar położony na wschód od tej rzeki musi być wyłączony praktycznie z koncepcji samowystarczalnej obrony. Obrona nad Wisłą — to walka ostatnia, prowadzona już tylko w pełnym oparciu o potężnego sprzymierzeńca, sąsiada od wschodu.

W tych warunkach znaczenie Odry jako jedynie możliwej do brej linii obronnej urasta do wartości bezkonkurencyjnej. Tylko Odra w dolnym i środkowym swym biegu, osłonięta odpowiednim przedpoiem zabezpieczającym przed bezpośrednim zaskoczeniem, oraz teren dotykający Nysy Łużyckiej, mający kapitalne znaczenie dla obrony Śląska, mogą zapewnić bezpieczeństwo państwu na czas ograniczony, niezbędny potrzebny do uzyskania wystarczającej pomocy ze strony ONZ., ściślej mówiąc ze strony Związku Radzieckiego.

Linia Odra i Nysa Łużycka daje następujące korzyści strategiczne:

1. Jest najkrótszą linią obronną, jaką można znaleźć na obszarze polskim. Długość jej wynosi 380 km., w tym 60 km zalewu szczecińskiego pod względem operacyjnym biernego, 180 km dolnego i środkowego biegu Odry, przeszkody poważnie zapewniającej duże możliwości obronne, i 140 km Nysy Łużyckiej w taktycznym znaczeniu nie najlepszej. Nie biorąc pod uwagę innych elementów, które stanowią o wartości pozycji obronnych, linia ta jest krótsza od linii Koto-brzeg — Nowa Sól — Wałbrzych o 100 km, od linii Ujście — Piła — Poznań — Odra o 180 km, a od linii Wisła — Bydgoszcz — Gopło — Warta — Odra o 200 km, t. zn. więcej niż o połowę.

Nadmieniam dla porównania, że

linia Maginota we Francji stanowiła w pierwszym planie, do granicy belgijskiej — 360 km., w drugim — do Mozeli 400 km.

Gdy wyciąga się wnioski z ubiegłej wojny, nie wolno zapominać, że ani linia Maginota, ani linia Zygfryda nie były nigdy forsowane w warunkach normalnych. Pierwsza wzięta została przez obcejsie od skrzydła północnego, a prawdę mówiąc, ponieważ nie była należycie broniona. Druga opanowana została przez zaskoczenie i wjechanie na piętach uciekającego wroga, gdy wojna dobiegała końca, a wojsko niemieckie utraciło już swą dotychczasową wartość bojową. Przykład na linii Gotów oraz ciężkie, długotrwałe walki i poważne straty nacierających na innych liniach niemieckich we Włoszech przemawiają raczej za wnioskami, że zarówno linie obronne, jak i rejonu ufortyfikowane odgrwać będą w przyszłości nawet przy zastosowaniu bomby atomowej rolę niepoślednią. Zmienia się prawdopodobnie tylko głębokość schronów i dotychczasowe normy wytrzymałości ich ścian i stropów.

Jeżeli przeliczymy kilometry naszych ewentualnych linii obronnych na odcinki obronne, a te na wojska, które je muszą obsadzić, różnice ich długości będą wynosiły w wielkich jednostkach, licząc bardzo skromnie, od 10 do 20 dywizji piechoty.

Na nasze możliwości mobilizacyjne będą to różnice za duże.

2. Linia ta ma dobre oparcie skrzydeł o morze Bałtyckie na północy i o Sudety na południu.

Północne skrzydło omówienia nie wymaga. Korzyści, jakie płyną z tytułu posiadania ujścia Odry, są ogromne. Możliwość przekazywania naszych pozycji z tej strony odpada zupełnie. Łączność ze Szwecją, a przez nią ze sprzymierzeńcami zachodnimi jest możliwa. Nie wykluczone są jednak dywersje od morza na nasze porty i inne ważne punkty nadbrzeżne. Dywersjom tym może w znacznym stopniu przeszkodzić dobrze do obrony przygotowany rejon Szczecina, leżący na najwyższej części Bałtyku naprzeciw wyspy Bornholm. Na to, by móc zabezpieczyć się w pełni przed przewagą floty niemieckiej, należało by włączyć do Polski wyspę Rugie i odpowiednio ją do celów wojskowych przystosować. W warunkach dzisiejszych o zrealizowaniu takiej koncepcji myśleć trudno. Musimy się tedy ograniczyć do starań o demilitaryzację Rugii, Stralsundu, Rostoku i Lęborki oraz o zupełne zniszczenie obiektów fortecznych, baz i doków służących celom niemieckiej marynarki wojennej. Według wiadomości, jakie podała prasa Anglii, którzy zabiegają troskliwie o utrzymanie przemysłu niemieckiego na odpowiednim poziomie, zniszczyli już gruntownie bazy i umocnienia Helgolandu oraz wszystkie fortyfikacje nadbrzeżne, doki i urządzenia w portach Morza Północnego, które mogłyby w przyszłości służyć rozwojowi niemieckiej floty. Jest to zrozumiałe i ze względu na przyszłe bezpieczeństwo Anglii z punktu widzenia jej interesów słuszne.

Ważne jest, by tę samą zasadę zastosować praktycznie również w portach bałtyckich. Morskie ujście Płany, stanowiące lewe ramie delty Odry, ma duże znaczenie wojskowe. Zamyka przede wszystkim Zalew Szczeciński, który ze względu na wymogi obronne podane wyżej w całości przypaść powinien Polsce.

Południowe skrzydło znajduje dobre oparcie o Sudety w rejonie najwyższych szczytów Karkonoszy, dochodzących do 1600 m. wysokości. Rejon ten z Jelenią Górą i Jabłoncem po stronie czeskiej stanowi mocną podstawę pod ośrodek obronny na styku Polski z Czechosłowacją.

3. Linia Odry i Nysy jest jedyną linią obronną, która nie tylko przez swe walory strategiczne, ale i przez swe położenie geograficzne będzie w stanie zabezpieczyć ciągłość i intensywność pracy w najbardziej żywotnych centrach życia gospodarczego państwa w czasie wojny.

Odległość od tej linii do okręgu przemysłowego Górnego Śląska wynosi 300 km, do Wrocławia 150 km, do Poznania 150 km, do Bydgoszczy 250 km, do Gdańska 300 km, do Warszawy 425 km.

Każde, choćby niewielkie nawet przesunięcie granicy na wschód,

zwłaszcza na Śląsku Dolnym — zbliża strefę przyfrontową ku obiektom najważniejszym i najcenniejszym, decydującym o polskim potencjale wojennym, a więc o sile i życiu państwa.

Doświadczenia z ostatniej wojny mówią nam, że alianckie bombardowania lotnicze, mimo że pro-

Warsztaty Kruppa, Essen na 160.000 robotników — zabitych 170			
Huta Thyssen, Hamborn	30.000	—	55
Bochumer Verein	29.000	—	130
Rheinmetall, Düsseldorf	17.000	—	25
Daimler-Benz, Berlin	3.000	—	45

Straty w urządzeniach fabrycznych były niewątpliwie większe, ale nie w tym stopniu, by produkcja spadła poniżej 50%.

Dopiero, gdy obiekty przemysłowe weszły w strefę przyfrontową, gdy siła bombardowań znacząca się w częstotliwości na lotów, a nie w wadze jednorazowo zrzuconych bomb, lub gdy znalazły się w bezpośrednim zasięgu ognia artylerii, straty w ludziach i materiale podniosły się gwałtownie.

Warto zaznaczyć, że niskie stonkowanie straty niemieckiej ludności tłumaczy się wybudowaniem doskonałych schronów. Do roku 1942 budowano schrony specjalne o ścianach zewnętrznych i stropach żelbetonowych, nadzwyczaj mocnych, dochodzących do 3 m grubości i wytrzymałych nawet bezpośrednie uderzenie. Schronów takich było w Düsseldorfie 24, w Hanowerze 44, w Hamburgu 157, z których jeden mógł pomieścić 60.000 osób.

Patrząc pod tym kątem na nasze śląskie centra przemysłowe i dbając o ich przyszłe możliwości produkcyjne, można się zgodzić na odsunięcie linii obronnej od Nysy Łużyckiej, ale tylko w kierunku zachodnim. Na wschód nie możemy odejść od niej ani na jeden krok.

4. Linia Odra—Nysa likwiduje dotychczasowe bazy wypadowe niemieckie, odcinając im podstawy operacyjne i zamykając dogodne drogi do łatwych działań na ziemiach polskich. Jeżeli uważnie przestudujemy nasze dzieje i przyjrzymy się bliżej historycznym mapom, to przekonamy się, że podbojowy napór germański na wschód szedł planowo i konsekwentnie głównie w dwu kierunkach. Na północy wzdłuż Warty i Noteci na Pomorze i Prus. Na południu wzdłuż Odry na Śląsk i Morawy. Podstawą operacyjną dla tych działań był obszar położony między kolanem Odry (od Cylchowa) a doliną Warty do ujścia Noteci. Można śmiało powiedzieć, że dopiero od przekroczenia Odry, zajęcia Ziemi Lubuskiej i zorganizowania na niej bazy wypadowej w r. 1252 rozpoczęły się programowe podboje Pomorza, Prus Królewskich, Śląska a na końcu Wielkopolski. Na tych ziemiach wzrosła później potęga Prus, która po złamaniu i zniszczeniu Polski zagrożona pokojowi i wolności świata.

Ziemia Lubuska odgrywa więc ze strategicznego punktu widzenia niesłychanie ważną rolę dla Niemców jako podstawa wyjściowa do agresji, a dla nas — jako bastion obronny pierwszorzędnej go znaczenia.

Sztab niemiecki doceniał mocno wartość tego obszaru, rozbudowując go i umacniając na długo przed wybuchem ostatniej wojny. Działo się to w latach 1922-27 za Republiki Weimarskiej, za „pokojowego” Stresemanna, kiedy w Niemczech funkcjonowała komi-

wadzone były niezwykle intensywnie i precyzyjnie, nie potrafiły złamać przemysłu niemieckiego do końca 1944 r. Cyfry, jakie dziś są ujawniane, nie wychodzą ponad 30% produkcji ogólnej. Międzynarodowy Komitet dla Badań Zagadnień Europejskich publikuje takie dane:

Warsztaty Kruppa, Essen na 160.000 robotników — zabitych 170			
Huta Thyssen, Hamborn	30.000	—	55
Bochumer Verein	29.000	—	130
Rheinmetall, Düsseldorf	17.000	—	25
Daimler-Benz, Berlin	3.000	—	45

sja aliancka, a wszelkie fortyfikacje były na podstawie traktatu wersalskiego zakazane. Nikt nas przeto niepokonać nie może, że przyszłe Niemcy będą inne, bardziej pacyfistycznie usposobione i dlatego z całą otwartością możemy podkreślić, że zasadniczą koniecznością, wynikającą z podstawowych potrzeb bezpieczeństwa Polski, jest zdecydowana wola narodu, dążąca uparcie do złamania agresywnych ramion niemieckich, wyciągniętych wzdłuż wybrzeża bałtyckiego i górnej Odry, do odcięcia głowy hydrze pruskiej usadowionej nad Odrą Środową i w dalszej konsekwencji do zamienienia tych ziem w obszar nowoczesnych polskich twierdz.

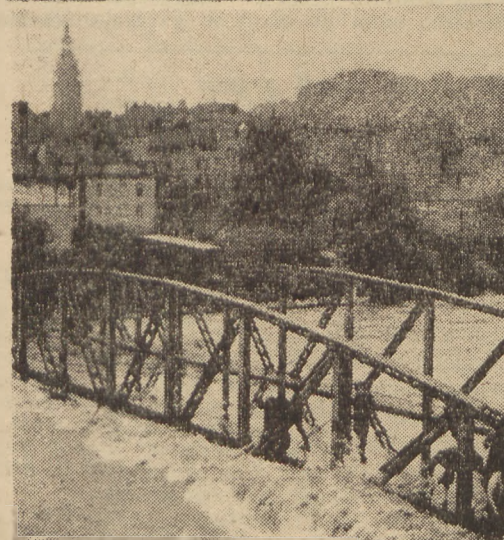
5. Granica na Odrze i Nysie stwarza dogodne warunki dla realnego planu obrony naszych zachodnich granic i to w oparciu o siły własne. O żadnej nowej wojnie nie chcemy myśleć. Niemniej jednak w okresie ustalania granic państwowych między Polską a Niemcami należy przeprowadzić wstępne, choćby teoretyczne rozmowy.

Zaczniemy od ustalania myśli przewodniej. Najważniejszą tezą wynikającą z 1000-letnich doświadczeń dziejowych jest stwierdzenie nie ulegające żadnej wątpliwości, że jedynym, najbardziej zaciętym, najniebezpieczniejszym wrogiem, myślącym stale o podboju Polski i wyniszczeniu naszego narodu, były, są i zawsze będą Niemcy. Jednym zaś silnym sprzymierzeńcem, który może nam przyszyć w porę z realną pomocą, jest nasz sąsiad wschodni — ZSRR. Pomoc ta, jak i pomoc ONZ., może nam być udzielona w surowcach, w sprzęcie, we wszystkich środkach walki, a nawet w sile zbrojnej żywej. Kolejność, rozmiar i terminy tej pomocy ustalić powinny odpowiednie układy. Jasne jest, że do momentu, w którym posiłki ONZ. będą mogły zasilić nasz front, musimy walczyć sami. Musimy bronić się nie tylko ofiarnie, ale rozumnie i tak skutecznie, by nawet w wypadku niepowodzeń, co na wojnie jest zawsze możliwe, oddać wrogowi na łup jak najmniej własnej ziemi.

Dużo nauczyła nas ostatnia wojna i droga za tę naukę zapłacił. Musimy więc zdobyte doświadczenie utrwalić i umiejętnie wykorzystywać. Przede wszystkim nie wolno nam zapominać, że 6 milionów ludzi, których stracił, i ogromne szkody, przekraczające sumę 120 miliardów złotych wartości przedwojennej — to nie ofiary bezpośrednich działań wojennych, lecz zbrodniczy bilans długiej niemieckiej okupacji. Nie popelnijmy więc pomyłki, jeżeli stwierdzą, że w dwustronnych otwartych walkach zbrojnych nie zginęło więcej niż 300 tysięcy Polaków i nie straci-

(Ciąg dalszy na str. 5-ej)

Niebezpieczeństwo powodzi

Cały kraj żyje obawą przed powodzią. Szczególną troską napawają nas Ziemię Odzyskane, gdzie gwałtownie powodzi jest szczególnie niebezpieczna. Władze uczyniły maksimum przygotowań, ażeby zapobiec ewentualnemu nieszczęściu. Nie jest to rzeczą łatwą. Odra i Nysa Łużycka oraz ich górskie dopływy są w okresach wiosennych rzekami bardzo niebezpiecznymi. Obrazują to zamieszczone powyżej zdjęcia z roku 1938 z powodzi w Kłodzku i okolicy, kiedy miasto to znajdowało się jeszcze pod panowaniem niemieckim. Ulice i place miasta zostały zalane masami wody Nysy Kłodzkiej, a mosty, drogi i osiedla zostały zdemolowane przez szalejącą żywą wodę.

Każdy Polak na obczyźnie — ambasadorem granicy na Odrze i Nysie

Oto hasło naczelne, które rzucił Polski Związek Zachodni Polonii Zagranicznej, używając ją do urzędzenia na swoich terenach w zeszłym tygodniu „Tygodnia Ziemi Zachodnich” w dniach 13—20 kwietnia 1947 r.

„RODACY! — pisze m. in. P. Z. Z. w specjalnie wydanej odezwie. — Dajcie wyraz Waszemu zrozumieniu dla Polski, zapoznajcie wszystkich z osiągnięciami 2-letniej pracy kraju ojczystego, z jego żywotnymi interesami i historią. Polski Związek Zachodni wzywa Was do powrotu, abyście mogli Polskę w Polsce odbudować. Niechaj uroczystości „Tygodnia Ziemi Zachodnich” będą dla Was radosną manifestacją, w której znajdzie wyraz wola zjednoczenia wszystkich Polaków w Kraju, pracy dla Polski w Polsce!”

Należy nadmienić, że większe ośrodki Polonii Zagranicznej na całym świecie otrzymują w najbliższym czasie od Polskiego Związku Zachodniego okolicznościowy afisz barwny, specjalną broszurę pt. „Na Piastowski Szlak”, oraz inne materiały odczytowe dla pogadarek i referatów.

Powijająca inicjatywa P. Z. Z. na terenie zagranicznym spełni na pewno nie tylko doniosłą rolę wśród tamtejszych Polaków, ale będzie miała zarazem pierwszorzędne znaczenie, jeżeli chodzi o propagandę Odrodzonej Polski, jej słusznych granic zachodnich i osiągnięć, na szerszej arenie międzynarodowej.

Wzrasta liczba Polaków

na Dolnym Śląsku

Wrocław. Najwybitniejszym dowodem naszej przemożności narodowej i odpowiedzi wobec zagrożeń na wątpliwości za ludnienia elementem polskim Ziemi Odzyskanych, jest wzrastający stale stan osadnictwa polskiego na Dolnym Śląsku. Woj. wrocławski jest, niewątpliwie nadal najbardziej atrakcyjnym terenem dla osadników polskich.

Jak wynika z najnowszych danych statystycznych Woj. Wydziału Osiedleńczego, na dzień 15 lutego br. Dolny Śląsk zamieszkuje obecnie 1.408.759 Polaków, co w porównaniu z danymi na dzień 1 lutego br. oznacza wzrost o 12.457 osób.

Ogółem Dolny Śląsk liczy w chwili obecnej 1.611.966 osób, z czego na wieś przypada 740.057 Polaków i ok. 107 tys. Niemców, a na miasta 668.702 Polaków i 95 tys. Niemców. Niektóre powiaty, jak np. Namysłów i Syców nie posiadają na swym terenie ani jednego Niemca.

Zaludnienie elementem polskim poszczególnych powiatów i miast wydziałowych Dolnego Śląska, przedstawia się następująco:

Bolesławiec — 28.495, Brzeg — 30.576, Bystrzyca — 33.449, Dzierżonów — 59.622, Głogów — 34.870, Góra — 26.833, Jawor — 27.719, Jelenia Góra miasto — 33.038, Jelenia Góra powiat —

53.081, Kamieniągóra — 23.089, Kłodzko — 74.153, Kouchów — 33.256, Legnica miasto — 33.251, Legnica powiat — 23.111, Luban — 37.385, Lubin — 15.610, Lwówek — 29.939, Milicz — 28.479, Namysłów — 20.295, Oława — 25.563, Oleśnica — 45.603, Środa — 24.252, Strzelin — 26.580, Świdnica miasto — 26.532, Świdnica powiat — 37.053, Szprotawa — 15.348, Syców — 13.618, Trzebnica — 30.147, Wałbrzych miasto — 53.260, Wałbrzych powiat — 59.063, Wołów — 30.357, Wrocław miasto — 185.691, Wrocław powiat — 39.815, Zabkowice — 49.633, Żary — 33.447, Żegocina — 16.392, Zgorzelec — 22.341, Złotoryja — 29.059, (st)

Znaleziono album

Zw. Polaków z Zagranicy

Katowice. W czasie działań wojennych w roku 1939 znaleziony został w okolicach Niska nad Sanem album Świątowego Związku Polaków z Zagranicy z I Ośrodka Obozowego w Zakopanem.

Znalazcą jest Franciszek Paździś, zam. w Turzy Śląskiej ul. Bogumińska 14, p. Wodzisław pow. Rybnik, u którego zgłoszono się można po odbiór albumu. W razie gdyby nikt się nie zgłosił, album zostanie oddany do Muzeum w Bytomiu.

Obowiązek przedpłat Akcja szacunkowa na Dolnym Śląsku

Wrocław. Akcja szacowania ruchomości mienia niemieckiego w mieszkaniach jest w pełnym toku. Setki podkomisji społecznych Obwodowych Urzędów Likwidacyjnych pracują na terenie województwa dolnośląskiego. W samym Wrocławiu zostały oszacowane mieszkania domowe w 15.000 mieszkań, a na terenie całego województwa cyfra ta dochodzi już do 100.000.

W gminach wiejskich wysokość kwot szacunkowych jest niższa, w miastach — wyższa. W Jeleniej Górze (miasto) przeciętna cena ruchomości w jednym mieszkaniu dochodzi do 10.000 zł, dla Wrocławia (obwód 1 i 2) wynosi ona 6.100 zł. Zestawienie procentowe dla 640 mieszkań we Wrocławiu w 1 i 2 obwodzie przedstawia się następująco:

Kwota szacunkowa poniżej 1.000 zł — w 101 mieszkaniach, co wynosi 15,7%; od 1.001 do 3.000 zł. w 196 mieszkaniach — 31%; od 3.001 do 5.000 zł w 108 mieszkaniach — 17%; od 5.001 do 10.000 zł w 135 mieszkaniach — 21%; od 10.001 do 20.000 zł w 77 mieszkaniach — 12%; od 20.001 do 50.000 zł w 21 mieszkaniach — 3%; ponad 50.000 zł w 2 mieszkaniach — 0,3%. Obliczenia powyższe nie obejmują instrumentów muzycznych.

Na zasadzie zgłoszeń w formularzach spisowych należy prze-

widzieć, że przeciętna wysokość szacunku urządzenia jednego mieszkania dla całego Wrocławia będzie wyższa z uwagi na jakość i ilość urządzeń domowych w innych obwodach.

Urzędy Likwidacyjne przeprowadzają ściąganie należności za ruchomości, idąc na rękę płatnikowi. Dlatego też zostały zarządzone przedpłaty, których należy dokonywać bez względu na to, czy komisje przeprowadziły już oszacowanie, czy jeszcze nie. Całość musi być uregulowana do jesieni br. Do tego czasu cała akcja będzie już ukończona.

Uiszczanie przedpłat dotyczy wszystkich obywateli, a więc i repatriantów. Rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 11. 7. 46 r. przewiduje wprawdzie, że repatrianci mogą się u-

biegać o ulgi, nie znaczy to jednak, że mają je z mocy rozporządzenia otrzymać.

Przedpłaty po 500 zł od każdego pokoju wplacają pracujący w instytucjach i przedsiębiorstwach państwowych i samorządowych oraz w biurach organizacji politycznych, spółdzielczych i kulturalnych; po 1000 zł od każdego pokoju wplacają zatrudnieni w prywatnych zakładach pracy; po 3000 zł — wolne zawody.

Zainteresowani, którzy nie wpłacili w tej wysokości przedpłaty w lutym, obowiązani są uzupełnić je w marcu. Wpłaty należy dokonywać w Obwodowych Urzędach Likwidacyjnych (miasto Wrocław, ul. Kościuszki 14), lub też we wszystkich Urzędach Pocztowych na blankietach PKO, wydawanych przez Urzędy Likwidacyjne. (st)

Kronika lokalna

ADRESY

REDAKCJA I ADMINISTRACJA:
JELEŃ GÓRA — ul. Kolejowa 18, tel. 22-00; WAŁBRZYCH — ul. Marsz. Stalina 2, obok Pl. Grunwaldzkiego; WROCLAW — ul. Kościuszki 49, tel. 253; BYTOM — Pl. Stalina 10, tel. 24-18; GLIWICE — ul. Zwycięstwa 31, tel. 44-13; SOSNOWIEC — ul. 3 Maja 23, tel. 62-479; CZĘSTOCHOWA — Al. Najświętszej Maryi Panny 35, tel. 21-67.

Jelenia Góra. W sali konferencyjnej Teatru Miejskiego w Jeleniej Górze, dr. Zygmunt Maślakowski, prof. Uniwersytetu Jagiellońskiego wygłosił odczyt pod tyt. „Zagadnienie niemieckie po drugiej wojnie”.

Odczyt spotkał się z wielkim zainteresowaniem licznego zebrania publiczności. Referent przedstawił szczegółowo dążenia niemieckie w obecnym okresie, które z uwagi na zbliżającą się konferencję moskiewską nabierają specjalnego znaczenia. (js)

Jelenia Góra. W ub. niedziele w sali Teatru Miejskiego odbył się eliminacyjny konkurs zespołów świetlicowych fabryk i zakładów z całego powiatu. Program obejmował skoczność, jednoaktówki, monolog i dialogi. Prócz tego zespoły rywalizowały w śpiewie zespołowym i indywidualnym. Doskonałe wypadły tańce ludowe (regionalne). (js)

Legnica. Ostatnio nastąpiła na stanowisku prezydenta m. Legnicy zmiana. Dotychczasowy prezydent Stupak został przeniesiony na inne stanowisko, a na jego miejsce przybył z Opola Szafarczyk. Nowy prezydent objął już urządowanie.

Wrocław. Z powodu przeprowadzenia robót stolarskich wewnątrz gmachu Biblioteki Uniwersyteckiej we Wrocławiu przy ul. Karła Szajnoch 7/9, Biblioteka została zamknięta dla użytku publicznego na okres do 15 marca.

Ujęcie bandy złodziei

Rabowali we Wrocławiu — sprzedawali w Krakowie

Wrocław. Dzięki energicznej akcji Miejskiej Komendy MO we Wrocławiu zdołano ująć szajkę bandycką, złożoną z sześciu osób. Dokonała ona szeregu zbrojnych napadów rabunkowych poczynając od 24 września ub. r.

W tym dniu, siedmiu uzbrojonych w krótką broń osobników wtargnęło do mieszkania Antoniego Kaczmarka przy ul. Św. Jerzego we Wrocławiu. Po terrorystycznym domowniku, napastnicy obrabowali mieszkanie zabierając również większą sumę gotówki. War-

tość zrabowanych przedmiotów sięgała ok. półtora miliona złotych.

23 listopada w nocy ci sami sprawcy włamali się do mieszkania Władysława Taupieki przy Pl. Staszica 7, gdzie zrabowali większą ilość ubrań i obuwia. Podobnego napadu do konali oni wreszcie 9 stycznia br. w nocy na mieszkanie Romana Łaczkowskiego przy ul. Grabieżyńskiej 68, gdzie łupem ich padły rzeczy oraz biżuteria wartości przeszło milio na złotych.

Na skutek przeprowadzonych wywiadów i informacji, władze MO ustaliły, że sprawcami wszystkich napadów rabunkowych byli: Władysław i Bronisław Krawczyków, Bronisław Liehota, Zdzisław Sobas, Marian Sobas oraz osobnik nie znanego nazwiska. Wszyscy zamieszkałi we Wrocławiu.

Zatrzymani w dniu 16 lutego w Krakowie, Władysław Krawczyk i Zdzisław Sobas przyzna-

li się do dokonania rabunku u Antoniego Kaczmarka i Władysława Taupieki, wyparli się natomiast udziału w rabunku na mieszkanie Romana Łaczkowskiego, mimo, że świadczą o tym poszlaki.

Przeprowadzona u Krawczyków rewizja znalazła w ich mieszkaniu 15 szt. marynarek, kilka garniturów, futro i in. Poszkodowani Kaczmarek i Taupieko rozpoznali częste swoje zrabowane rzeczy.

Jak wykazało dotychczasowe śledztwo, ojciec Krawczyków, Michał wraz z innymi członkami swej rodziny przyjeżdżał do Wrocławia po zrabowane rzeczy, które następnie sprzedawano w Krakowie. (st)

Dziki w Karkonoszach

Łącznikowo. Mieszkańcy Łącznikowa i innych okolic powiatu jeleniogórskiego zaalarmowali władze łowieckie powiatu, że na terenach gromad powiatu, a zwłaszcza Łącznikowa, ukazały się dziki. Ukazały się kilkakrotnie pojedynczo, a raz nawet całe stado w liczbie sześciu sztuk.

W obawie przed szkodami, jakie mogłyby wyrządzić dziki, związek łowiecki urządził zasadzkę na szkodników.

Ukazanie się dzików w pobliżu osad mieszkalnych tłumaczy się głodem, który wypędził zwierzęta z ich siedlisk. (js)

Kieszonkowa encyklopedia

Wznowienie kalendarza „Iskier”

Wydawnictwo popularnego przed wojną Kalendarza „Iskier”, stanowiącego niejako kieszonkową encyklopedię, zostało obecnie wznowione przez firmę „Książnica-Atlas” we Wrocławiu.

Aczkolwiek małego rozmiaru, jest to właściwie pierwsza nasza powojenna encyklopedia. W przeciwieństwie do lat przedwojennych, obecnie wydano Kalendarz „Iskier” w dwóch tomikach. Pierwszy obejmuje 116 stron, drugi 356.

W pierwszym tomiku oprócz danych kalendarzowych znajdujemy wskazówki o prowadzeniu korespondencji, taryfę pocztową, telegraficzną i telefoniczną, szczegóły przejazdów, opłat i odległości kolejowych, zasady gimnastyki, przepisy rowerowe, przepisy dla myśliwych, wskazówki meteorologiczne, sygnalizację, alfabet Morsego, tabelę różnic, nazwy miesięcy w różnych językach, historię złotej i grosza, jednostki monetarne w świecie, kursy walut, wykaz głów państw, chronologiczny przegląd wydarzeń w roku minionym w kraju i świecie, dane odczośnie Naro-

dowego Planu Gospodarczego, dane gospodarcze Polski współczesnej, zestawienie wyższych uczelni, listy profesorów uniwersytetów, zestawienia współczesnych polskich poetów i literatów, malarzy, rzeźbiarzy, muzyków, uczonych, skróty nazw, jak robić korektę, rodzaje członek, oraz tablicę jednostek miar.

Drugi tomik, daleko obszerniejszy, obejmuje skrót historii Polski Niepodległej, nasze wojny i pokoje, dzieje dostępu Polski do morza, rozwoju państwa, skrót historii w niewoli, następnie Polski Odrodzonej, Polski pod ostatnią okupacją, Polski na emigracji i wreszcie Polski Wyzwolonej, gabinety ministrów, wyjątki z Manifestu Lipcowego PKWN-u, dawne konstytucje, Konstytucję Marcową, wyjątki z ustaw o Radach Narodowych, gospodarce narodowej, ustroju szkolnictwa, szczegóły o ubezpieczeniach społecznych, spółdzielczości, prawie rodzinnym, prawie osobowym, powszechnym obowiązku służby wojskowej, zestawienie orderów i odznaczeń, a dalej geograficzne dane odczośnie

Polski, jej położenia, ukształtowania, miast, powiatów, spraw klimatycznych, ważniejsze daty i szczegóły z historii Warszawy, Gdyni, Gdańska, Szczecina, oraz portów polskich, zestawienie uzdrowisk, stacji klimatycznych, zestawienia gór, rzek i jezior, dane statystyczne za ostatnie 10 lat przed wojną, a z kolei dane odczośnie geografii światowej, ludności świata, historii jego poszczególnych części, oraz wykaz państw. Kilkanaście stron zajmuje zestawienie ważniejszych wydarzeń i dat historii powszechnej od starożytności do czasów obecnych. Są też szczegóły Organizacji Narodów Zjednoczonych, a potem działy takie jak astronomia, chemia, zoologia, matematyka, fizyka, dzieje atomu, co trzeba wiedzieć o radio, technice, wynalazki i odkrycia, dane z historii lotnictwa, kinematografii, zestawienia wielkich ludzi ze świata i Polski w różnych dziedzinach życia, skrót historii filozofii, czasopiśmiennictwa, historii wychowania, muzyki, instrumentów muzycznych, teatru, plastyki, grafiki, literatury obcych i polskiej, ortografii polskiej. Poza tym: piśownia z 1936 roku, 12 zasad wydajności Emersona, o organizacji pracy Taylora, co pomaga i przyszkadza pracy umysłowej, jak czytać książki,

Wrocławskiego, który zorganizował grupę badawczą geologiczno-petrograficzną. Grupa ta pracowała w ubiegłym sezonie letnim w Sudetach przy czym podzielona była na dwie sekcje: geologiczną i petrograficzną.

Prace sekcji geologicznej pod kier. prof. H. Tekseyre prowadzone były w rejonie Wałbrzycha wraz z dalszą okolicą, w Sowich Górach, Karkonoszach i w okolicy Kudowy.

W rejonie Wałbrzycha wiele uwagi poświęcono m. in. występowaniu wód mineralnych w tym rejonie, a zwłaszcza źródłom w Szczawnie Zdroju. Przeprowa-

dzono szereg obserwacji geologicznych na powierzchni, celem zorientowania się w geologicznych warunkach występowania wód mineralnych. Badano również zależność tego debitu od działalności górniczej w bezpośrednim sąsiedztwie kopalniach i stopień zagrożenia zdroju w Szczawnie przez te kopalnie.

W Sowich Górach przeprowadzono szereg obserwacji nad spiekaniem skał i otworami żylnymi. W Karkonoszach badano spekani granitu, otwory żyłne itd. W rejonie Kudowy m. in. badano granity Gór Orlickich i serie łupków metamorficznych.

W toku prac terenowych zwiedzono kilkanaście kamieniołomów, notując w nich rodzaj występujących skał oraz przeprowadzono możliwości powiększenia ich debitu i kontrolę map geologicznych.

Prace Sekcji mineralogiczno-petrograficznej pozostające pod kierownictwem prof. dr. Kazimierza Smulikowskiego, przy współpracy dr. A. Polanskiego, miały głównie charakter przeglądu i rozpoznawczy.

Chodziło w nich przede wszystkim o to, aby znane z dotychczasowej literatury niemieckiej dane rozpoznać i skontrolować na miejscu w terenie oraz zdobyć należny pogląd, które najważniejsze zagadnienia z zakresu mineralogii i petrografii Dolnośląskich Sudetów, niedostatecznie lub wadliwie rozwiązane przez Niemców, nale-

żaloby w pierwszym rzędzie wziąć na warsztat polscy pracownicy naukowych. Obok zagadnień ściśle naukowych, szczególną uwagę skupiali na sobie problemy praktyczne surowców mineralnych i skał użytecznych. Przeszukano dokładnie i uzyskano szczegółową znajomość struktury geologicznej oraz składających się na nią formacji skalnych następujących terenów: nieckę wałbrzyjską wraz z okolicznymi pasmami starowulkanicznymi, części północnej pasma Gór Sowich i wschodniej części Karkonoszów.

W toku badań terenowych zgromadzono obfite zbiory skał i minerałów w liczbie 550 okazów łącznej wagi 400 kg., które sprowadzone do pracowni mineralogiczno-petrograficznej Uniwersytetu Poznańskiego, będą stopniowo poddawane badaniom laboratoryjnym.

Nadanie prawa własności osadnikom
Wielkie Strzelce. W dniu 9 bm. na Górze św. Anny odbył się uroczystość w związku z nadaniem prawa własności osadnikom w powiecie strzeleckim. Po uroczystej mszy św. w klasztorze, odczytanie w Domu Katolickim wreczenie dokumentów. W części artystycznej zespół amatorski z Kamienia Śląskiego wystawił sztukę pt.: „Wesołe Skalkie”.

Z zemsty rzucił granat
Skazanie awanturnika
Częstochowa. Na odbywającej się w Blesznie zabawie doszło do zajścia, spowodowanego przez Edwarda Cabana, którego następnie strażak Miszcza wyprowadził ze sali.

Pałając zemstą, Caban udał się pod zagrodę Miszcza i rzucił tam granat, który eksplodował, nie wyrządzając, na szczęście poważniejszych szkód. Zatrzymany przez Milicję, Caban przyznał się do winy, lecz po upływie 4 dni, gdy go zwolniono, zjawił się na posterunku M. O. i cofnął swe pierwotne zeznanie, przy czym zaproponował funkcjonariuszom Milicji łapówkę w wysokości 7000 zł, pozostawiając jako „zadek” 4.000 zł.

Za rzucenie granatu na dom Miszcza i usiłowanie przeku-

pienia Milicji Sad skazał Cabana na łączną karę 8 miesięcy więzienia i 1.000 zł grzywny.

Obchód rocznicy ORMO
Jelenia Góra. W dniu 2 bm. odbyła się w Jeleniej Górze uroczystość obchodu rocznicy istnienia ORMO. Uroczystości rozpoczęły się nabożeństwem w kościele garnizonowym, po czym starosta powiatowy i pow. komendant M.O. przejechali defiladę oddziałów.

Uczestnicy uroczystości udali się następnie do sali kin. „Lot” na akademie. Okolicznościowo przemówienie wygłosił komendant pow. M.O. por. Makula, oraz kom. ORMO. Obiad żołnierski zakończył uroczystości ORMO w Jeleniej Górze. (js)

Wielka wygrana

500.000 zł

padła u nas w II klasie na nr 35359

Losy do III klasy już do nabycia.

KOLEKTURA SZTYBEL i RAT

KATOWICE, ulica Dworcowa 7

Śluchamy radia

OGÓLNOPOLSKI PROGRAM POLSKIEGO RADIA Z UWZGLĘDNIENIEM AUDYCJI LOKALNYCH ROZŁG, KATOWICKIEJ

Środa, dnia 5 marca br.

5.55 sygnał i zapowiedź głębi, 6.00 sygnał i pieśń poranna, 6.05 dziennik poranny, 6.20 gimnastyka poranna, 6.30 muzyka poranna, 6.57 sygnał czasu, 7.05 muzyka poranna, 7.15 głośniecie dziennika porannego, 7.35 program na dzień bieżący, 7.40 muzyka, 8.30 informacje ogólnopolskie, 8.40 skrzynka PCK, 8.50 koncert żywych, 11.30 koncert reklamowy, 11.57 sygnał czasu i hejnał, 12.05 audycja dla świętych i żołnierzy, 12.35 koncert muzyki rosyjskiej, 12.55 rezerwa, 13.00 muzyka obładowa, 14.00 audycja informacyjna, 14.30 Ślask — Warszawa, 14.40 audycja słowno-muzyczna, dla dzieci, 15.00 opowiadanie dla dzieci słarskich, 15.10 wędrownka z mikrofonem, 15.20 reportaż, 15.30 portrety zlataczy, 15.40 pieśń Indian amerykańskich, 16.00 dziennik popołudniowy, 16.30 koncert orkiestry detekt, 16.35 skrzynka techniczna, 17.00 audycja literacka, 17.10 melodie operetkowe, 17.55 z życia kultury, 18.00 muzyka kameralna, 18.20 z prac Ślaskiej Rodziny Radiowej, 18.30 nauka przygłębku, 19.00 audycja dla wsi, 19.15 wiadomości sportowe, 19.20 pogadanka, 19.30 audycja Chopinowska, 19.57 sygnał czasu, 20.00 dziennik wieczorny, 20.25 audycja słowno-muzyczna, 21.00 nowe książki, 21.15 u naszych przyjaciół, 21.45 Radiowy Uniwersytet Ludowy, 22.00 kwadrans prozy, 22.15 program na jutro, 22.25 audycja rozrywkowa, 23.10 ostatnie wiadomości dziennika radiowego, 23.30 zapowiedź programu na dzień następny, 23.35 koncert żywych, 23.55 głośniecie najważniejszych wiadomości dziennika radiowego, 24.00 zakończenie programu.

Występ Ireny Dubiskiej

Wrocław. W sobotę 8 bm. o godzinie 18.30 wystąpi na IX koncercie symfonicznym w Filharmonii wrocławskiej znana skrzypkaczka Irena Dubiska. Znakomita artystka wykona z towarzyszeniem orkiestry koncert skrzypcowy Czajkowskiego. W programie koncertu prócz tego uwerwura do „Snu Nocy Letniej” Mendelssohna o raz VII symfonia Beethovena.

Występ Ireny Dubiskiej, stanowiący po koncercie Henryka Szostakowskiego, Bolesława Wojtowicza, Kazimierza Wilkomirskiego i Anieli Szlemkiewiczkiej nowy etap w życiu koncertowym Wrocławia wzbudził duże zainteresowanie wśród rzesz melomanów wrocławskich. Koncertyem dyryguje dyrektor Filharmonii Skrowaczewski, (st)

TEATR POLSKI W BIELSKU

W czwartek dnia 6 bm. o godz. 19 da na będzie w Teatrze Polskim w Bielsku komedia Wł. Perzyskiego „SZCZĘŚCIE FRANIA”.

Najbezpieczniejsza granica Polski

(Dokończenie ze str. 3-ej)

ciśnieniu majątku narodowego przez krążące wartości kilkunastu miliardów zł. Około 85—100% strat, to krwawe i barbarzyńskie żniwo okupacji, niosące dla następnych pokoleń zagładę.

Licząc się z tą prawdą uczynić musimy wszystko, by do podobnej katastrofy nigdy w przyszłości nie doszło. Przyszły więc plan obrony narodowej musi być oparty na innych niż dotąd zasadach. Kierunki naszej nowej myśli państwowej i nowej polityki zagranicznej zostały już ustalone.

Przygotowania odpowiednich sił i środków musi poprzedzić odbudowa państwa. Wymaga to czasu. O obszary przyszłych teatrów operacyjnych musimy jednak starać się już dziś. Chodzi głównie o przestrzeń zawartą między Odrą i Nysą Łużycką, jako granicą państwa, a linią Rozewie — Poznań — Wrocław — Nysa Kłodzka, jako zachodnią krawędzią ziem stanowiących podstawę naszej siły życiowej i gospodarczej. Przestrzeń ta, na której w przyszłości będziemy musieli zmieścić się ze swoją obroną, nie jest głęboka i składa się z 4 odrębnych obszarów operacyjnych, różniących się od siebie wybitnie pod względem geograficznym i strategicznym:

- 1) Obszar pomorski.
- 2) Obszar lubuski.
- 3) Obszar śląski.
- 4) Obszar szczeciński.

a) Najważniejszy z punktu widzenia obrony jest obszar lubuski, ograniczony rzeką Odrą na południu i zachodzie, rzeką Wartą na północy i rzeką Odrą na wschodzie. Leżąc centralnie na głównej osi Berlin—Warszawa, zamyka ważne strategiczne kierunki prowadzące wzdłuż Warty i Noteci na północny wschód, wzdłuż Odry na południowy wschód i w prostej linii na Poznań. Posiada doskonałe warunki do odosobnionej obrony ze wszystkich stron. Nadaje się więc w wybitnym stopniu na podstawowy filar dla każdej przyszłej koncepcji obronnej. Ukształtowanie terenu zmienne w wysokościach od 40 do 205 m. urozmaicona na-

wierzchnia obfitująca w duże kompleksy leśne zezwala na odbudowę naziemnych i podziemnych umocnień. Na tym obszarze prace fortyfikacyjne w większym stylu rozpoczają przed wojną Hitler, umieszczając tam 2 pełne dywizje forteczne — jedyne, jakie zadysponował w tym okresie na granicę wschodnią. Obszar ten przesłania i ubezpiecza ruchy strategicznych obwodów, tworząc zarazem mocną podstawę do działań manewrowych poprzez Odrę na korzyść obszaru śląskiego. a przez Notecę na korzyść obszaru pomorskiego.

b) Obszar pomorski, osłonięty Morzem Bałtyckim i Zalewem Szczecińskim, nie nadaje się, w północnej swej części do działań naziemnych. Natomiast możliwa jest dywersja od morza i to w dość dobrych warunkach taktycznych, a nawet operacyjnych.

Dużą pomoc w zwalczaniu tych dywersji zapewnić może rejon szczeciński, o ile zostanie do tych zadań odpowiednio przygotowany i przystosowany.

W południowej części ważny jest korytarz między Wartą i Notecą a linią Starogród—Szczecin. Obrona tego korytarza siłą rzeczy musi stanąć nad samą Odrą, choć nie bez znaczenia dla tego celu jest linia rzeki Płony. Obszar ten poza tym jest zapleczem dla rejonu Szczecina.

c) Obszar śląski zawiera dwa równoległe kierunki rozdzielone dużym kompleksem lasów: 1) Chodzież — Głogów, 2) Zgorzelec — Wrocław z możliwościami działań na wschód i południowy wschód. Głównym zadaniem tego obszaru będzie obrona ośrodków przemysłowych Śląska przy współudziale z obroną czeską. Już z zadań tych wynika, że pozycje obronne muszą być wysunięte w pobliżu Nysy Łużyckiej i nie mogą być od niej cofnięte na żadną głębszą odległość.

d) Rejon Szczecina stanowi oddzielny obszar, którego obrona wymaga specjalnego potraktowania. Ważne jest ze względu na bezpieczeństwo granic, by cały Zalew Szczeciński należał do Polski i by sam Szczecin uzyskał

terenowe warunki do samodzielnej obrony. W granicach wyznaczonych obecnie miasto to i port nie nadają się do obrony w ogóle. Sytuację może wybitnie polepszyć nieznaczne przesunięcie granicy poza rzekę Rendowę, opływającą ten rejon od zachodu i południa. Dużą rolę odgrywa też wyspa Uznam, która ze względu na gospodarczych i wojskowych powinna w całości przyspać Polsce. Jest ona karkiem dla ujścia Odry. Kto włada tą rzeką, powinien być panem wyspy. Odra przez swe dorzecze leżące w całości na ziemiach polskich musi pozostać w całości rzeką polską. Jako główna arteria komunikacyjna obsługiwać będzie w 90% obszary polskie. Jako linia obronna w przedłużeniu z Nysą Łużycką jest w stanie zapewnić Polsce najlepsze warunki strategiczne do obrony swej ziemi i swej niepodległości.

Z powyższych rozważań wynika, że przednia linia obrony, jeżeli chodzi o obszar pomorski i lubuski, musi sięgać do samej Odry a w obszarze śląskim — do Nysy Łużyckiej.

Przednia linia pozycji obronnych powinna być z reguły przesunięta odpowiednim przedpojem. Bez tego kardynalnego warunku żadna pozycja obronna nie może uchronić się od największego niebezpieczeństwa na wojnie, jakim jest zawsze zaskoczenie. Minimalnym pod tym względem życzeniem byłaby linia przesunięta równoległe do głównej linii obronnej po zachodnim brzegu Odry i Nysy Łużyckiej. Dopiero ta linia przesłony mogłaby stanowić korzystną dla nas zachodnią granicę państwa.

Granice nad Odrą i Nysą Łużycką uzyskaliśmy dzięki zwycięstwu nad Niemcami. O zwycięstwo to walczył żołnierz polski w r. 1939 sam, a w latach 1944—1945 wspólnie z Armią Czerwoną, gromiąc wroga i zdobywając Berlin. Bł się o nie partyzant, żołnierz armii podziemnej w kraju i żołnierz polski na Zachodzie: we Francji, Norwegii, Wielkiej Brytanii, we Włoszech i w Afryce, na lądzie, w powietrzu, na morzach i

oceanach. Wywalczył je Rząd Jedności Narodowej na konferencji w Poczdamie. Zbliża się konferencja pokojowa z Niemcami, na której rozegra się ostatnia, dyplomatyczna faza walki. Wierzymy i w to zwycięstwo, bo za Rządem Jedności Narodowej stoi w walce cały naród polski w kraju i za granicą. Garstka zacietrzewionych polityków „londyńskich”, rezygnując z granic nad Odrą i Nysą za cenę uchwycenia władzy w Polsce, faktu tego nie zmienia.

Zwycięzcy, bo mamy za sobą prawdę historyczną, słuszność teraźniejszości, wiare w sprawiedliwość i poparcie nie tylko wszystkich narodów słowiańskich, ale i innych narodów milujących pokój.

Z całej Polski

Warszawa. Na czoło naszej wytwórczości chałupniczej wybiega się koszykarstwo, które daje zatrudnienie na terenie całego kraju około 20 tys. chałupnikom.

Największymi ośrodkami koszykarstwa w Polsce są okolice Raczej. Nowego Tomysła, Rudnika n/Sanem, gdzie ilość chałupników przekracza 10 tys.

Łódź. Wyroby bielizniane, swetry, chustki, rekawiczki znalazły się na wystawie wzorów przemysłu dziewiarskiego. Wystawa obejmuje ekspozycje 10 najlepszych fabryk dziewiarskich w Łodzi. Ekspozycje te będą umieszczone przez Łódźskie Zjednoczenie Przemysłu Dziewiarskiego na międzynarodowych targach w Poznaniu.

Bydgoszcz. Rozgłoszą pomorską Polskę Polskiego Radia jest w posiadaniu płyty z nagraniem w całości mowa Foerstera, wygłoszona w bydgoskim teatrze podczas jednej z rocznic tzw. Blutsontagu, wymyślonego przez propagandę Goebbelsa. Płyta ta odegrana zostanie w czasie procesu Alberta Foer

Kursy z zakresu rzemiosł budowlanych

Katowice. Śląski Instytut Rzemieślniczo-Przemysłowy w Katowicach ogłasza dodatkowe wpisy na kursy mistrzowskie: murarski, ciesielski, stolarski, elektroinstalacyjny, ślusarski, malarski oraz takie same kursy czeladnicze.

Kursy rozpoczną się w marcu br.

Zgłoszenia przyjmuje i informacji udziela Sekretariat Sl. Instytutu Rzemieślniczo-Przemysłowego w Katowicach, ul. Krasinśkiej 8, pokój 68 (gmach Sl. Technicznych Zakładów Naukowych).

Poza tym mogą kandydaci na powyższe kursa zgłaszać się również w kierownictwie Publ. Szk. Dokszt. Zawodowej w Chorzowie, ul. 3 Maja, gdzie w razie zgłoszenia się dostatecznej liczby uczestników będą otwarte oddzielne równoległe kursy.

siera i stanowić będzie jeden z najpoważniejszych „dowodów jego winy”.

Gdańsk. W Gdańsku pracuje nowoczesna fabryka zapalek, która w stosunkowo krótkim czasie rozbudowała się i pod względem urządzeń dorównuje tego rodzaju zakładom w Szwecji. Wspaniały automat, zainstalowany ostatnio w fabryce, produkuje 220 tysięcy pudełek zapalek w ciągu 8 godzin pracy. Równa się to około pół miliona złotych.

Gdańsk. 50 kutrów rocznie przewiduje 3-letni plan inwestycyjny w rybackim budownictwie okrętowym. W chwili obecnej na stoczniach rybackich znajdują się w budowie 42 kutry. Szereg jednostek jest już na wykonczeniu, ale ich spuszczenie na wodę hamowane jest przez brak motorów. Zostały one co prawda zamówione w Szwecji, ale zamówienia nie wykonano na czas. Rozważana jest poważnie sprawa produkcji motorów rybackich w Zjednoczeniu Stoczni Polskich.

WIADOMOŚCI SPORTOWE

Drugie zwycięstwo Węgrów

Csepel — Gedania 10:6

Gdańsk (tel. wł.). Drugie spotkanie w Polsce stoczyli bokserzy węgierscy klubu Csepel w hali Polonia w Wrzeszczu, którego publiczność przed południem była już świadkiem meczu MKS. z Grochowem.

Przeciwnikiem Węgrów była ósemka Gedania, która poniosła honorową porażkę w stosunku 6:10.

Spotkanie, któremu przysłało się około 3000 widzów, stało na niezłym poziomie, zawiedli natomiast sędziowie.

W wadze muszej Horwath zwyciężył na punkty Antkowiaka;

w koguciej — Baranowski uległ zdecydowanie Bogacowski;

w piórkowej Drązkowski złamał w pierwszej rundzie rękę w spotkaniu z Tormą II, który wygrał przez techniczny k. o.;

w lekkiej — Zieliński wygrał niezbyt zasłużenie z Falkowskim;

w półśredniej — Chychła odniósł wysokie zwycięstwo nad Bratkem;

w średniej — po ogłoszeniu remisu w walce Rajski — Bitsak, gdańszczanie zaprotestowali i przyznano zwycięstwo Rajskiemu;

w wadze półciężkiej — Be ne zwyciężył Doleckiego;

w ciężkiej — Varga pokonał wyraźnie na punkty Szalkowskiego.

*

Sztokholm (obsł. wł.). Reprezentacyjna ósemka bokserka Sztokholmu wyjeżdża na zaproszenie czeskiego klubu CSK Hranice (Morawy) do Czechosłowacji, gdzie stoczy jeden mecz z drużyną klubową względnie reprezentacją Moraw pod koniec marca wzgl. na początku kwietnia.

Zryw-Slavia 13:3

Świętochłowice. Onegdaj odbył się mecz bokserki między drużynami Zrywu z Świętochłowic i Slavia Ruda. Mecz wygrał Zryw w wysokim stosunku 13:3.

W ramach tego meczu doszło do emocjonującego pojedynku między znajdującym się w dobrej formie Rademacherem i Zorem-bikiem z Rudy. Walka była bardzo zażarta i zakończyła się zwycięstwem Rademachera na punkty.

Wyniki techniczne (zawodnicy Zrywu na pierwszym miejscu):

Waga musza — Przewdział wygrywa na punkty z Watrobą, kogucia — Kowalski, posiadający niezwykle silny cios, nokautuje w pierwszym starciu Kiofa,

piórkowa — Krawczyk wygrał z Matlochem,

lekka — Chrobok zakończył walkę w III starciu bijąc przez k. o. Wyciska,

półśrednia — Rademacher wygrywa na punkty z Zorem-bikiem, średnia — Stasiak wygrywa przez k. o. z Janotą,

półciężka — Tyka remisuje ze Skalcem

Hokeiści czescy przyjeżdżają do Polski

Pierwszy mecz w Poznaniu

Praga (obsł. wł.). Jak donosi prasa czeska, hokejowa drużyna ligi czeskiej AC Stadion Podoli wyjeżdża w bieżącym tygodniu po załatwieniu wszelkich formalności do Polski na zaproszenie Cracovii.

Hokeiści czescy mają rozegrać w Polsce kilka meczów a to: w Poznaniu, w Krakowie, w Katowicach i w Krynicy gdzie przeciwnikiem drużyny Podoli miałyby być drużyna KTH oraz Cracovia.

Należy zaznaczyć, że w drużynie Stadion Podoli gra szereg doskonałych zawodników a m. in. reprezentant Czechosłowacji Rozinak.

Praga. (obsł. wł.). Drużyna hokejowa Ameryki zakończyła swój pobyt w Czechosłowacji meczem z drużyną AC Stadion Podoli, który odbył się na Zimnim Stadionie w Pradze.

Wobec 1.500 widzów drużyna Stadionu pokonała zastępowe drużynie amerykańską w stosunku 13:10 (1:3, 4:4, 8:3) będąc w trzeciej tercji stroną zdecydowanie przeważającą. W dwóch pierwszych tercjach drużyna czeska grała słabo, a zwłaszcza jej bramkarz oraz obrona.

W drużynie USA, która wystąpiła z 8 graczami wyróżnić nale-

ży bramkarza Mc. Crabe, obrońcę Fletchera oraz Finnighana w ataku, U Czechów najlepszy był Rozinak oraz Dworak.

Bramki dla Czechów zdobyli Rozinak i Żak po 4, Dworak, Skobis, Hazl i Płoczek po 1, oraz jedyną samobójczą. Dla USA bramki zdobyli: Finnighan 6, Mc. Intyre 2, Fletcher, Booton po 1.

Bilans prac RKS Siła

Mysłowice. W ub. niedziele odbyło się walne zebranie jednego z najbardziej czynnych klubów zapasniczych Śląska KS. Siły Mysłowice.

Na wstępie złożone zostało sprawozdanie z działalności klubu, z którego wynika, iż Siła posiada świetnie zorganizowaną sekcję zapasniczą, skupiającą w swych szeregach 30 czynnych członków.

Zapasnictwo jest podstawową działalnością klubu. W ciągu ubiegłego roku Siła zorganizowała sześć spotkań międzymiastowych oraz wyjechała do Czechosłowacji, gdzie zmierzyła się dwukrotnie z drużynami czeskimi.

Na ostatnich mistrzostwach śląskich Siła zdobyła trzy zaszczytne pierwsze miejsca w wadze muszej przez Gajdzika, w koguciej przez Tobołą i półciężkiej przez Urgacza.

W bieżącym sezonie Siła przewiduje zorganizowanie robotniczych mistrzostw Polski w zapasach z udziałem zawodników z granicznych, wyjazd do Bydgoszczy, rewanżowe spotkanie z Le-gią w Krakowie, rewanżowy mecz z Poznaniem i spotkanie ze Skrą warszawską w dniu 23 bm.

Prócz sekcji zapasniczej klub posiada sekcję narciarską, lekko-

atletyczną, gier sportowych i nowozałożoną sekcję piłkarską. Z poważniejszych zamierzeń klubu na pierwszy plan wysuwa się sprawa budowy własnego boiska piłkarskiego w Janowie Miejskim, którego brak odczuwa się dotkliwie.

Na zebraniu nadano tytuł honorowego prezesa założyciela klubu, posłowi R. Stachoniowi oraz wybrano zarząd w następującym składzie: Kucharski — prezes (ponownie), Mołozewski — wiceprezes, Moeck — sekretarz, Filipek — skarbnik, (p)

Drobiazgi

W dalszym ciągu mistrzostw świata w tenisie stołowym, rozgrywanych w Paryżu, wyniki były następujące: O puchar Swaythlinga (mężczyźni) Anglia — Holandia 5:0, Szkocja — Dania 5:0; USA — Francja 5:0; Irlandia — Luxemburg 5:0; Czechosłowacja — Palestyna 5:0; Szwecja — Palestyna 5:0; Węgry — Belgia 5:0. O puchar Corbilla: Anglia — Szwecja 3:0; Szkocja — Szwajcaria 3:2; Szkocja — Francja 3:1; USA — Szwajcaria 3:0; Walia — Luxemburg w. o.; Czechosłowacja — Rumunia w. o.; Holandia — Austria 3:2; Węgry — Austria w. o.; Czechosłowacja — Luxemburg w. o.; Holandia — Rumunia w. o.; Węgry — Egipt w. o.

Mistrzostwa Śląska w ping-pongu

Katowice. W nadchodzącą niedzielę 9 bm. odbędzie się w Katowicach indywidualne mistrzostwa Śląska w tenisie stołowym, odwołane swego czasu na skutek braku piłeczek.

Obecne mistrzostwa Śląska zapowiadają się bardzo interesująco, gdyż uważane będą przez zawodników śląskich jako rewanż mistrzostw Polski, które przyniosły szereg niespodzianek.

Należy liczyć się z zacietą postawą dwóch najlepszych zawodników śląskich — Widery i Kawczyka, którzy będą starali się zrehabilitować za niepowodzenia w indywidualnych mistrzostwach Polski. Ciężkie zadanie czeka Piechaczka, wicemistrza Polski, który ma trudne zadanie obrony tytułu najlepszego ping-pongisty Śląska. Wiele do powiedzenia będzie miał również znany lekkoatleta, Nieroba, który ostatni zdobył tytuł robotniczego mistrza Polski i znajduje się w bardzo dobrej formie. Być jeszcze może, że podczas zawodów wyłoni się z wielkiej masy zawodników śląskich dodatkowo inny gracz, który zagrozi poważnie faworytom.

Mistrzostwa odbędą się w budynku drewnianym przy ul. Francuskiej (róg Szafranka) w Katowicach, gdzie odbył się międzynarodowy mecz Śląsk — Warszawa.

Norweski narciarz Arnold Kongsgaard wygrał mistrzostwo USA w skokach w Michigan, osiągając skoki długości 70 i 72,85 m. Zwycięzca wyróżnił się pięknym stylem i skakał b. ładnie, chociaż nie pobił rekordu skoczni, ustanowionego w roku zeszłym wynikiem 76 m. Drugim był młody narciarz, również członek ekipy norweskiej Ragner Baklid.

Panstwowa Huta Szkła w Wałbrzychu
przyjmie zaraz:

1 elektromontera
samodzielnego i wysokokwalifikowanego
nawijacza tworników

2 kwalifikowanych elektromonterów
specjalistów od maszyn elektrycznych,
kranów, dźwigów, baterii akumul. i roz-
dzielni

4 kwalifikowanych ślusarzy monterów
z długoletnią praktyką

2 samodzielnym monterów
dla instalacji gazowej, wodociągowej
i ogrzewania

1 specjalistę
do wyrobu donic do topienia szkła

2 kwalifikowanych kowali maszynowych

1 wysokokwalifikowanego tokarza

Mieszkanie służbowe na miejscu. 981

Państw. Zjednoczenie Przem. Drożdżowego
Warszawa, ul. Kazimierzowska nr 77
poszukuje dla przemysłu drożdżowego:
Inżynierów lub magistrów chemii
Księgowych względnie absolwentów
liceum handlowego
Absolwentów liceum chemicznego

982

Worki — sienniki jutowe i papier. — Taśmę
jutową izolac. do owijania rur. — Płachty
nieprzemakalne na wozy. — Pokrowce bre-
zentowe na samochody ciężarowe. — Ubra-
nia robocze brezentowe ochronne. — Fart-
chy robocze brezentowe. — Rękawice bre-
zentowe ochronne. — Derki na konie, oraz
wszelkie inne wyroby jutowe i brezentowe
poleca:

Poznańska
Fabryka Worków
WYROBÓW JUTOWYCH I BREZENTO-
WYCH. Poznań, ul. Przemysłowa Nr. 33.
Tel. 18-45. 901

Nr akt IV. K. 242/47

Ogłoszenie

Sąd Okręgowy w Kielcach ogłasza, że prze-
ciwko Leonowi Helmiowi, s. Henryka i Magda-
leny z Kwasowskich, ur. 8. 6. 1896 r. w Dąbro-
wie Górniczej, ostatnio zamieszkałemu w Będzi-
nie, ul. 1 Maja 6, obecnie ukrywającemu się,
wszczęte zostało postępowanie w jego nieobec-
ności, z oskarżenia o to, że w okresie okupacji
niemieckiej, będąc obywatelem polskim, zgłosił
swoją przynależność do narodowości niemieckiej.

Kielce, dnia 27. lutego 1947 r.

Przewodniczący Wydziału IV
Sądu Okręgowego w Kielcach

979

HUTA »FERRUM«
Katowice-Bogucice
zakupi
silnik do maszyny przetokowej
o mocy 60—100 KM, 1.600 obr. min.
Oferty należy nadsyłać z podaniem opisu
silnika. (PAP) 964

Centrala Sprzętu Pożarniczego
ŁÓDŹ, Roosevelta nr. 5 — Tel. 276-19 i 136-95
Oddział Wrocław, ul. Puławskiego nr 81
dostarcza: gaśnice i ładunki do gaśnic wszel-
kich typów, hydrantki, węże,
drabiny, armatury, pasy bojowe
itp. Przeprowadza remont i kon-
serwację gaśnic. — Zabezpiecza
obiekty przemysłowe w zakresie
pożarnictwa. (PAP) 977

Sprostowanie

W ogłoszeniu o przetargu Urzędu Wojewódz-
kiego Gdańskiego — Wydział Komunikacyjny,
Oddział Mostowy opuszczono:
punkt 3) wiersz drugi: w miejscowości Czarna
Woda; wiersz jedenasty: będą udzielane; odnoś-
nie wadium ofertowego: 1,5 proc. od sumy
1.000.000 do 5.000.000 zł. (PAP) 976

Uwaga! Sprzedam
samochód
osobowy marki „Opel-Kadet“, 10 proc. zu-
życia wraz z kompletnym wyposażeniem,
osobowy marki „Steyr“ typ 55 — 20 proc.
zużycia, 4 pianki wymiar 5x5. — Wiado-
mość telefon 341-12. 983

ZARZĄD GMINY W KĘDZIERZYNIE
ogłasza niniejszym
przetarg publiczny
na sprzedaż około 20.000 m³ żwiru.
Oferty pisemne należy składać do godziny 12
dnia 15. marca 1947 r. w Zarządzie Gminnym
w Kędzierzynie.
Zarząd Gminy zastrzega sobie dowolny wy-
bór oferenta.

Wójt Gminy
(—) Trojok

978

Dostawcy (producenci)
artykułów drogowo-chemicznych proszeni
są o składanie ofert do Zrzeszenia Spółdzielni
Spożywców Przemysłu Hutniczego w **Kato-**
wicach, ul. Słowackiego 37. Ref. 6, pokój 19.

972

Wo ne posady

POSZUKUJEMY od zaraz in-
żyniera mechanika oraz in-
żyniera budowlanego lub tech-
nika budowlanego do pracy
w wydziale technicznym Zjed-
noczenia na Górnym Śląsku.
Oferty pod „Stała pogoda“ do
PAP Katowice, Jana 11.
(PAP) 982d

TKACZKĘ na roczny warsztat
poszukuje. Zgłoszenia Dziennik
Zachodni, Bytom pod „Kac-
two“ 9370g

FACHOWA gila biurowa z bie-
głym maszynopisem oraz zna-
jącą obsługę księgowości potrze-
bna. Oferty Czytelnik Katowice
pod „Księgowia“ 9409g

FACHOWIEC z branży che-
micznej (farby, lakiery, kity)
do współpracy poszukiwany.
Pierwszeństwo Ślązacy — Lwo
wicz. Zgłoszenia Dziennik Za-
chodni Katowice pod „3444“ 9351g

MAJSTRA, czeladników; spo-
dnarzy poszukuje firma kra-
wiecka. Legnica, Rycka 18.
Dobre wynagrodzenie. 1058d

CHŁOPIEC do rozwożenia to-
waru potrzebny od zaraz.
Skład konsygnacyjny Katowice,
ce, Szopna 4. 9692g

CZELADNIK krawiecki zdolny
na duże sztuki potrzebny za-
raz za dobrym wynagrodze-
niem. Siemianowice Śl., ul.
Stąbka 2; Mierza, 9691g

INSTRUKTORA gimnazjum
poszukuje. Zgłoszenia Dziennik
Zachodni, Bytom pod „Kac-
two“ 9370g

Nauka i Sztuka

KORESPONDENCYJNE KUR-
SY KSIĘGOWOŚCI. Informa-
cje Lublin skr. poczt. 105 542d

RODOWITY Francuz udziela
konwersacji języka francuskie-
go. Zgłoszenia Katowice, Dy-
rekcyjna 9, I piętro. 3726g

Zguby

DNIA 16 grudnia w Kat. Ligo
cjo zgubiono dowód osobisty,
wystawiony przez PKP na na-
zwisko Stanisława Sadowskiego
z Częstochowy. (PAP) 1013d

ZAGINIAŁ duży pies Lawrack
— biały, czarno nakrapiany,
waga: 15 kg. „Tody“, Odprowa-
dźcie za wynagrodzeniem. Kąpo-
wice; Zaczęcie 1 m. 11. 3718g

ZWROT dokumentów zgubio-
nych w tramwaju przy ul.
Koszęskiej dnia 28 lutego br.
dojeżdżając z przystanku „Lena“
na „Kąpowice“, Jędrzejko, 11.
Firma „Ślodycz“ 3710g

Unieważnienia

UNIEWAŻNIAM zgubioną kar-
tę rozpoznawczą, kartę pracy,
zaświadczenie wysiedlenia na
nazwisko Chmielewska Broni-
sława Katowice, Krzywa 4/5.
3646g

UNIEWAŻNIAM skradzioną de-
kumęty wraz z kartą oje-
sącyjną na nazwisko Gocy-
ja Stanisława, Lgota Górna,
Koziegłowy. 3639g

UNIEWAŻNIAM skradzioną de-
kumęty wraz z kartą oje-
sącyjną na nazwisko Jan Teuber Bytom,
Wolności 8. 3600g

UNIEWAŻNIAM zgubioną kar-
tę rejestracyjną obywatelskiej
główny wojewódzkiej wojew.
K. U. Miechów; Zareba Sta-
nisław Będzin, Weryńskiego 2.
3610g

Posad poszukują

POZUKUJE pracy w charakte-
rze kierownika technicznego
lub nadzyna, samodzielnego
i wykwalifikowanego ze szko-
ły młynarskiej w Krakowie. Zab-
kowice, ul. Ziębicka 3, Dolny
Śląsk 9684g

KULTURALNA pani z średnim
wykształceniem i praktyką
poszukuje posady kierownic-
czej: hotelu, pensjonatu lub ku-
chni. Strzelce Opolskie; poste-
reżantę pod „Kulturalna“ 3702g

BIURALISTKA z praktyką kil-
kuletnią w powiatowych przed-
siębiorstwach handlowych szu-
ka odpowiedniej posady. Oferty
Dziennik Zachodni Katowice
pod „5484“ 3719g

PRAKTYKANTKA księgowości
z ukończonym 6-miesięcznym
kursiem i 3-miesięczną prakty-
ką poszukuje posady. Oferty
Czytelnik Katowice pod nr.
„5494“ 3729g

Kupujemy

Tłuszcze zwierzęce
i roślinne, stearinę,
glicerynę, glikol,
olejki, pachnidia
i barwniki do kosme-
tyków.
J. i S. Stępniewicz
POZNAŃ, 2
Marsz. Focha nr 34
975

TORPEDA, LANCUCHY ROWE
rowerowe, gładkie i wszelkie czę-
ści rowerowe kupuje „Śląska
Centrala Rowerów“ Katowice,
3 Maja 23. 943d

IGŁY do maszyn okrągłych i
amerykańskich w każdej ilości za-
kupuje Państwowe Zjednoczone
Zakłady Przemysłu Działar-
skiego w Aleksandrowie. Wy-
dział Zaopatrzenia, Łódź, Ko-
sciuszki 39; tel. 172.84.
(PAP) 921d

Sprzedaż

SPRZEDAM dom w Katowi-
cach, Oferty Dziennik Zachodni
Katowice pod „5185“ 3316g

ROWERY KOMPLETNE, czę-
ści, zapasowe, latarki; baterie,
zarowczki itp. po cenach kon-
kurencyjnych sprzedaje harpo-
wo: „Śląska Centrala Rowe-
rów“ Katowice, 3 Maja 23. 947d

GASNICE pianowe, plynowe,
próżkowe; sniegowe; tetro-
we, naboje do różnych typów
gaśnic, remonty konserwacja ga-
śnic; uzbudzenie sprężarki po-
leca „Unia Pożarnicza“ Kato-
wice, Andrzeja 2. Tel. 444.20.
950d

Różne

NIKLOWANIE, chromowanie,
Bytom, Moniuszki 7. 1009d

SAMOCHOBY ciężarowe do wy-
najęcia D. P. S. Katowice, ul.
Sobieskiego 24, tel. 332.36 po-
god. 16 tel. 331.45. 1010d

RATLER do pokrycia sukni
poszukujemy. Oferty Dziennik
Zachodni Zabrze pod „Ratler“
3688g

ELEKTROTECHNIKA
młodego zatrudnimy
na bardzo dobrych
warunkach. — Pierw-
szzeństwo Ślązacy — Lwo-
wicz. Zgłoszenia Dziennik Za-
chodni Katowice pod „3444“ 9351g

POTRZEBNA zaraz starsza
pracownica domowa, umiejąca
dobrze gotować i sprzątać.
Władność dr. Szczurowski,
Sosnowiec, 1 Maja 14.

POMOCNICA domowa solidna
w wieku od 30—45 lat po-
trzebna od zaraz do internatu
zakładowego. Mieszkanie, wy-
żywienie. Warunki do omó-
wienia. Zgłoszenia Chorzów,
Hajducka 22. 3736g

APTEKA Stara w Szopienicach
poszukuje magistrów wzgl.
pomocy. Warunki dobre. Zgło-
szenia wprost. 3739g

POWAŻNE przedsiębiorstwo w
Katowicach zatrudni kwalifi-
kowanego buchaltera ze zna-
omością buchalterji przebiegłej
wej. Zgłoszenia Dziennik Za-
chodni Katowice pod „C.H.“ 3731g

Kupię TŁOCZNIĘ
(ekcentrową) nowo-
czesną, 3—5 ton na-
cisisku. Zgłoszenia Biu-
ro Ogłoszeń „PAR“
Poznań, Ratajczaka 7
pod „2.1020“ wzglę-
dnie tel. Poznań 65-20
960

KUPIMY maszynę elektrycz-
ną do krecenia lodów z kon-
serwatoriami oraz młynek do
mielenia kawy elektryczny w
dobrym stanie. „Marago“ Ka-
towice, Dyrekcyjna 4 telefon
308.10. 3614g

WOSKI J. G. w płatkach i tn-
ne, surowe kosmetyczne oraz
chemikalia, tłuszcze; kupuje
Michalik Kraków, Karmelicka
15 969d

SŁODOWE CUKIERKI
MALTO
OD KASZLU
smaczne i skuteczne.
Składnica: Katowice,
Pl. Wolności 11, m. 3,
telefon 337-61. (906)

KREPE biała rolka 10 zł.
dzurkaczka większe 180. —
mażynki spinacze 240. —
tasma 19 mm 300. — wysłała Małki.
Tarnowskie Góry. 1006d

TERMOMETRY pokojowe, zao-
kienne, kapilowe i biurtowe
poleca „Ciepłomierz“ Kato-
wice, Mariacka 35; tel. 96.62.
3705g

Poszukiwania

POSZUKUJE syna Stanisława
Korskiego, porucznika, który
od marca 1940 nie daje o sobie
znać. Prosimy bardzo wszyst-
kich powracających z Rosji lub
zagranicy, którzyby mieli wie-
domość o nim, zawiadomić sro-
gich rodziców, Koręki Wła-
dysław, Starogów, Jelenia
Góra. 930d

NOGAS Lucynte z Tarnopola;
Nowy Świat 5 poszukuje Jani
na Wójcik Łódź, Kościuszki
48/25. 3461g

KOTYLNICKIEGO Jarosława
reputacyjną ze Złoczowa poszu-
kuje Marysia i Mieczek, Oleś-
nica, Kiepy 37. 3645g

MASZYNISTKĘ ze znajomością
stenoграфии przyjmie na
tychymaś Centrala Odlewni,
Katowice, ul. Gliwicka 15.
3729g

SZOFERA mechanika do ogo-
bówki Fiat 508 przyjmie na
tychymaś Centrala Odlewni,
Katowice, ul. Gliwicka 15.
3727g

GONIEC do sklepu potrzebny.
„Jedność“ Katowice: 27.20
Syczenia 20. 3725g

SPECJALISTKA do zycia
bielazni potrzebna.
Katowice, 3 Maja 21; m. 1.
3715g

POTRZEBNA pomoc domowa
z gotowaniem. Referencje po-
żądane. Katowice, Kościelna
7/6. 3712g

GOSPODARZ do dobrego gotowa-
nia poszukiwana. Katowice,
Opolska 5; prawy parter. 3704g

Samochód
ciężarowy, 1,5 — 2-
tonowy, tylko w sta-
nie bardzo dobrym
kupimy. Wiadomość:
tel. 311-85. 948

KUPIEMY olejki, esencje do
ciast, kwasek cytrynowy. „En-
begeka“ Katowice, Plebiscytu
wa 17 tel. 327.03. 969d

KUPIE tylko pierwszorzędny
odbiornik lampowy. Zgłosze-
nia Katowice, Krakowska 1;
sklep z narzędziami. 3735g

Pokoje

JEDEN lub dwa pokoje na biu-
ro i I piętro w centrum Kato-
wice poszukuje za zwrotem kosztów
remontu. Zgłoszenia Kąpo-
wice Dziennik Zachodni pod
„5418“. 3623g

POSZUKUJE się na terenie Ka-
towic pokoju umiarkowanego z
niekropowanym wejściem, ce-
na obojętna. Oferty Czytelnik
Katowice pod „3347“. 3743g

Lokale handlowe

LOKAL sklepowy w Gliwicach
odstąpić za zwrotem remontu.
Korfantego 8a m. 4; gość: 17
— 19. 3671g

TALARNIE — wytwórnie za-
bawek, zaprowadzona na ry-
nek z powodu wyjazdu sprze-
dam. Oferty Dziennik Zachodni
ni Katowice pod „800“. 3709g

KTO zna los Krzysztofa Ozjmi
na ze Lwowa. Wiadomość Ka-
towice, Krakowska 61 m. 2.
3645g

KOZŁOWSKIEGO Władysława
ze Lwowa ur. 1922 r. poszukuje
je matka Paulina Kozłowska,
Gliwice, ul. Dąbrowskiego 27
m. 4: 3667g

POSZUKUJE rodziców Bulaj
Feliksa i Wincentego. Ktoby
wiedział coś o ich losie pro-
szym o powiadomienie córki
Anny Bulaj, Szpital, Żywiec.
2464g

Kupna

KUPIE willę wolną 4 lub 5-po-
kojową z pełnym komfortem
w Chorzowie lub okolicy za
gotówkę. Zgłoszenia Chorzów
skrytka pocztowa 88. 3720g

SYPIALNIE, stolowy; używa-
nie w dobrym stanie. Kupie.
Zgłoszenia Dziennik Zachodni
Bytom — Zabrze pod „Filie“.
3690g

APTEKA KLASZTORNA w
PRUDNIKU poszukuje magi-
stra lub asystenta. Warunki
do omówienia. 9689g

Samochód
ciężarowy, 1,5 — 2-
tonowy, tylko w sta-
nie bardzo dobrym
kupimy. Wiadomość:
tel. 311-85. 948

KUPIEMY olejki, esencje do
ciast, kwasek cytrynowy. „En-
begeka“ Katowice, Plebiscytu
wa 17 tel. 327.03. 969d

KUPIE tylko pierwszorzędny
odbiornik lampowy. Zgłosze-
nia Katowice, Krakowska 1;
sklep z narzędziami. 3735g

Gotówka

POSIADAM w Katowicach war-
sztat; biuro i skład; razem
100 mtr. powierzchni i telefon.
Poszukuję do prowadzenia
wspólnika lub inne propo-
zycje. Zgłoszenia Czytelnik Ka-
towice pod „ABC“. 3741g

DYSPONUJE większą gotów-
ką, przystąpię jako wspólnik
do prosperującego lub nowo
powstającego przedsiębiorstwa
chémie na Ziemiach Odzyska-
nych. Oferty Dziennik Zachodni
ni Katowice pod „Lwowski“
3697g

„RADIOFON“
Katowice, 3 Maja 23
tel. 321-11 — poleca
LAMPY RADIOWE
(wszystkie typy)
ODBIORNIKI
(ceny posezonowe)
elektrolity, pro-
stowniki, trans-
formatory, żarów-
ki. 902
DUŻY WYBÓR
fachowa obsługa.